

Izdaja zavod za gospodarsko propagando Domžale. Ljubljanska 92 — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Milan Flerin — Izhaja vsakega 15. v mesecu — Ziro račun 5042-3-252 — Cena 50 dinarjev — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani

Občinski

Cena 50 din

Leto VI. — št. 2
Domžale, 15. februarja 1967

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Politična ocena dela skupščine

Volilna komisija občinskega odbora SZDL je na svoji seji obravnavala oceno dela Občinske skupščine.

Vsebina politične ocene se nanaša predvsem na družbeno ocenitev razvoja komunalnega sistema. Komisija je mišljena, da izraža mišljenje vseh, ki na tak ali drugačen način spremljajo ta razvoj, da se je ta v obdobju štirih let uveljavil tako v okviru občine, kot republike. V praktičnem življenju čutimo resnične začetke uresničevanja ustavne zamisli, da skupščinski sistem raste iz položaja človeka na delovnem mestu ter da dobiva moč iz povezovanja konkretnih in posameznih interesov. Načelna ugotovitev, da skupščina postaja samoupravna organizacija, ki dopolnjuje in razvija samoupravno dejavnost človeka v delovni organizaciji in na terenu, se uresničuje tudi v praksi.

Na podlagi teh načelnih ugotovitev pridemo do spoznanja, da tudi naša skupščina ne more biti reprezentativno telo nekakšnih splošnih družbenih interesov, temveč odgovorno samoupravno telo ljudi, združenih v skupnem družbenem delu. To dejstvo dostikrat zavira razvoj demokratičnih oblik življenja, vendar nas to ne sme ovirati pri iskanju novih oblik in metod dela, katerih izhodiščna točka sta interes socialistične družbe in uveljavljanje demokratičnih načel.

Skupščina občine Domžale je v teh prizadevanjih dosegla določene rezultate, kar pa glede na izredno hiter in dinamični razvoj ni dovolj. Prav to pa nam narekuje analizirati skupščinsko delo tako z načelnih, kot praktičnih pokazateljev.

Splošna načelna ugotovitev bi bila, da se je skupščina zelo togo prilagajala skupnim družbenim potrebam. Delo občinske skupščine je ovirala predvsem prevelika obremenitev s konkretnimi zade-

vami, ki največkrat niso bile bistvenega pomena in ne sodijo v pristojnost tako visokega organa. Reševanje takih zadev je odvračalo in oviralo skupščino pri izvajanju njene temeljne politike. Na podlagi podatkov iz analize o delu skupščine se lahko vprašamo, kako naj bo ta organ kreator temeljne politike, ko se pa često izgublja ob nepomembnih stvarah. Večina teh zadev je samo s formalnim predpisom dana v pristojnost odločanju odbornikom občinske skupščine brez kakršne koli alternative.

Če nadalje analiziramo to stanje, ugotovimo, da je nemogoče ob še tako nepomembnih vprašanjih razumno odločati, ker za to ni niti časa, niti materiala in odbornik zaradi tega ne more gradiva proučiti in ne o njem objektivno na podlagi spoznanj pravilno odločati.

Odbornik je v dobrini meri sprejel težko nalogo in bil voljan prevzeti odgovornost za to, ker je bil prepričan, da lahko po svojih močeh prispeva tisto, kar občani od njega pričakujejo. Ta odbornik se je udeleževal sej, vendar je kmalu spoznal, da pravzaprav ne bo mogel toliko in tako sodelovati, kakor je mislil. V takem sistemu je odbornik z vso zanesljivostjo spoznal, da ni odločajoč faktor pri sprejemaju posameznih odločitev, ter je zato postal vse bolj pasiven. Tu so vzroki, ki so priveli k zaskrbljujoči neopredeljenosti in neaktivnosti in konec končev k pasivnosti, ki se je počasi razvila v nekakšno abstinenco.

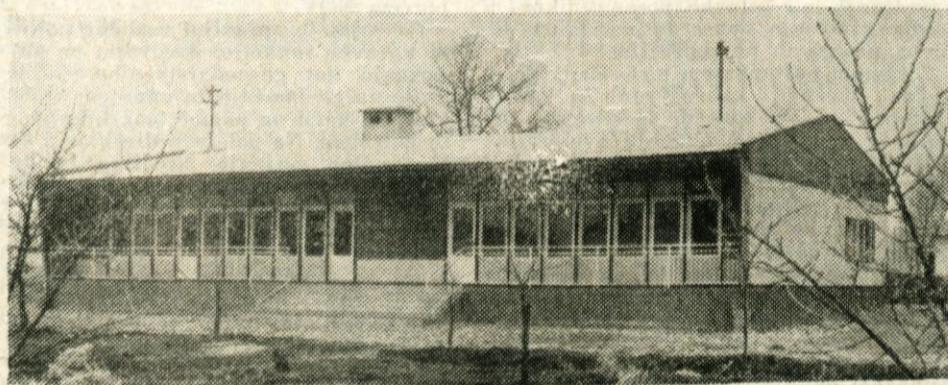
Volilna komisija si dovoljuje te ugotovitve podkrepliti z nekaterimi podatki, ki govore o udeležbi na sejah skupščine. Zbora skupščine občine Domžale štejeta po 39 članov in sta vedno zasedala skupaj. Poprečna udeležba na seji skupščine občine je bila samo 64 %. Zaradi preglednosti navajamo podatke za oba zpora. Vsej sej občinske skupščine se je udele-

žilo samo 1,5 % odbornikov občinskega zpora ali samo en odbornik. Do petkrat je v občinskem zboru manjkalo 24,3 % odbornikov, do desetkrat 16,7 %, ter do petnajstkrat 7,7 %. V zboru delovnih skupnosti je situacija še poraznejša. Do petkrat je manjkalo 11,5 % odbornikov, do desetkrat 23,3 %, do petnajstkrat 11,5 % in nad petnajstkrat 3,8 % odbornikov.

Ti podatki kažejo, da moramo iskati vzroke predvsem v objektivnih dogajanjih, ki so glavni povod za takšno stanje. Posebno še zaradi tega, ker nam analiza o razpravah odbornikov na skupščini kaže, da 24,4 % odbornikov ni nikoli razpravljalo. Samo odprava teh vzrokov je pogoj za dobro delo skupščine ter na drugi strani edini pogoj za ugotovitev, v kolikšni meri vpliva subjektivni faktor na razvoj komunalnega sistema. Poleg tega pa se mora sleherni odbornik zavestati, da nima pravice zanemarjati odborniške dolžnosti, ki jo je prostovoljno sprejel.

O upravi občinske skupščine smo slišali že mnogo utemeljenih in neutemeljenih kritik. Vsekakor so kritične pripombe sprejemljive, vendar pa je po mnenju volilne komisije potrebno poiskati osnovne vzroke, ki pa verjetno niso samo v upravi. Ti so tudi tam, kjer naj bi se gradila politika in sprejemale odločitve. Na vsak način bi bilo potrebno upravo hitreje reorganizirati in sicer tako, da bi lahko poslovala po vseh sodobnih metodah. Praksa, katero tukaj srečujemo, ni samo posledica birokratizma, ki se pojavlja v upravi, temveč še bolj birokratizma pri poslovanju demokratičnih organov. Zaradi neizdelanega sistema pristojnosti v glavnem vsi organi, tako predstavniški kot izvršilni in upravni izvajajo konkretne odločitve. Razlike se pojavljajo samo v tem, da o zadevah, za katere je dana formalna pristojnost, razpravlja formalno ustrezni organ kot predlagatelj in nato še skupščina kot osnovni činitelj in nazadnje še uprava kot izvršitelj. Taka pot je birokratska, dolga, neučinkovita in brezpomembna.

V zvezi s tem se sam po sebi vsiljuje občutek, da vsa naša zakonodaja nosi v sebi velik del nezaupanja do organa in ljudi, ki delujejo kot voljeni funkcionarji. Osnovna zakonodaja vse preveč podrobno ureja posamezna področja in ustvarja občutek, kot da bi se zakonodajalec balda ne bi nižji organi izbrali drugačno pot do istega cilja. Smatramo, da bi v izjemnih predpisih morala biti dana možnost, da bi tudi odlok občinske skupščine bil lahko izviren akt, ne pa, da je naložen samo zaradi uresničevanja zakonskih predpisov širšega organa. Te tendence želimo opažamo v našem družbenem življenju, toda kljub temu se še vedno sprejemajo predpisi, ki niso potrebni ali pa so tako vseobsežni, da to, kar danes

Zgornji Vir in Količevi imata največ predšolskih otrok, zato je bila gradnja otroškega vrta tu tudi najnujnejša. Vendar, če je tako, zakaj je sedaj v njem le pet otrok?

urejajo, jutri ne morejo več. Prav tu pa je osnovni vzrok, da se zakonodaja hitro spreminja, če ne po pravilnem zakonskem postopku v skupščini, pa z raznimi tolmačenji, navodili in tako dalje, kar pa ni v skladu z našo ustawo. To prakso bi tako zvezni, kot republiški in občinski organi morali spremeniti, ker bomo le na ta način dosegli, da bo skupščina resničen predstavnik delovnih ljudi.

Prav gotovo bi ti premiki bili nezadostni, če bodo občinske skupščine še nadalje ostajale brez materialne osnove. Če govorimo o materialnem položaju občine, je ta v podrejenem položaju nasproti republike in zvezi. Zvezni in republiški organi si s predpisom zagotove sredstva, občini pa so za proračun določeni viri limitirani. Ta sredstva že dalj časa ne zadostajo, razen za najosnovnejše proračunske potrebe socialnega varstva, šolstva itd. Proračun bi moral postati resnična baza za najosnovnejše financiranje. Mnena pa smo, da bi občinska skupščina

moralna imeti pravico, da ob temeljnih razpravah o potrebah v komuni predpise način zbiranja in vire za urejevanje teh zadev. Delovne organizacije sicer združujejo sredstva, vendar kot rezultat velikih prizadevanj odgovornih funkcionarjev občinske skupščine, taka pot nabiranja sredstev pa ni demokratična, pač pa pot poniževanja ljudi, ki v skupščini odgovarjajo za izvajanje politike.

Funkcionarji občinske skupščine ter družbeno-političnih organizacij kot tudi uprava bi morali usmeriti svoje sposobnosti v popolnejšo organizacijsko funkcionaliranje skupščine. Tudi v sedanjih pogojih se dajo najti poti, ki bodo razbremene skupščino tako, da bo postala resničen kreator temeljne politike. V zvezi s tem predlagamo, da se formalne, pa vendar obvezne pristojnosti obravnavajo na posebnih sejih, temeljna politika pa na samostojnih sejih brez zadev upravno pravnega značaja.

Volilna komisija v nadaljevanju poli-

O kritičnosti komunistov

Brionski plenum ni zadal samo udarca okorelim, ozkosrčnim in neživljenjskim političnim težnjam za krepitev vloge države v družbenem ter gospodarskem življenju, ampak je povzročil tudi sprostitev kritičnih energij naših ljudi, s tem pa tudi politične odgovornosti slehernega organizma v naši razvijajoči se samoupravni družbi in še posebej osebne, politične odgovornosti slehernega vodilnega delavca – funkcionarja za njegovo delo.

Take borbene kritičnosti in polemične razpoloženja v ZK pred leti niti nismo bili vajeni. Danes pa zavestno ustvarjamо pogoje za večjo politično in družbeno odgovornost. Spopad med birokratsko zavestjo (ta se je zapirala vase in se odvajala od interesov delovnega človeka) in kritično zavzetostjo (ta pomaga odkrivati in uresničevati interes delavcev) — se je končal z zmago slednje. Zveza komunistov se je znova pričela bolj uveljavljati kot kritična zavest delavskega razreda in družbe.

Med komunisti naše občine smo zaznamovali gibanje v tej smeri že v predkongresni dejavnosti za VIII. kongres ZK, še zlasti pa na občinski predkongresni konferenci ZK v Mengšu 1964. leta. Na tej konferenci in še posebej na kasnejših aktivih so se že razvile razprave o investicijski politiki, stanju gospodarstva in gospodarjenja v občini, kmetijski politiki (zlasti o moravški arondaciji): podprtanjena je bila in prikazana nujnost vključevanja v mednarodno delitev dela itd. Dalje, o neurejenem materialnem položaju osnovnega šolstva in v zvezi s tem o slabih vzgojnih in učnih uspehih; o pripravah na prvi rebalans občinskega proračuna v korist šolstva (tudi osebnih dohodkov prostovoljnega delavcev); socialnega varstva; štipendij; priznavalnim za borce NOV; gradnjo šol in otroško varstvenih zavodov itd. To so bile razprave zlasti na aktivnih komunistov gospodarskih, kmetijskih delavcev, prosvetnih delavcev, delavcev v javni upravi itd. Tudi informativni bilten in prispevki komunistov v Občinskem poročevalcu ter drugih časopisih so raznrvljali o teh in o drugih problemih. Vsi ti napori so mnogo prispevali k uveljavitvi strokovnosti v občini, saj se izobrazbena struktura približuje republiškemu poprečju. Za vse te konference (v Mengšu, Radomljah in Grobljah ter še seminar v Grobljah) je bila značilna delovna usmerjenost in prizadetost vseh sodelujočih. Razprava je oblikovala svoboden boj mnenj;

to pa je dokaz, da so se sodelujoči na razprave pripravili, stališča so bila argumentirana in strpna; ta kritičnost in sproščenost se je (tudi po zaslugu komunistov) prenesla tudi v druge politične organizme, samoupravna telesa itd.

Na tako pripravljenih koferencah, aktivnih in sestankih se vrača članstvu samozavest ter hkrati osvešča tudi nečlanstvo. Tako se gradi in poglablja demokratično življenje. Vse ostreje se soočamo s samosvojimi, lastnimi pogledi in argumentiranimi stališči: le tako pa bo tudi mogoče najti v danih razmerah najboljše rešitve. S takim javnim nastopanjem se ostri odgovornost in oži prepad med besedami in dejanji, razbijajo neformalne in ozke grupe.

Ozka, neživljenjska, birokratska zavest, ki se je ohranila tudi v nekaterih organih ZK, ponavadi v ozkih skupinicah, pa poniekod še životari. Pogojujejo jo ozke lokalistične težnje in zavest, zapira boj mnenj v ZK in javnost dela ZK. Nerazumevanje vloge ZK pri nas v pogojih samoupravnega sistema je med članstvom še vedno prisotno. Omenimo naj samo mnenje, češ, »ZK nima kaj početi zato, ker se ne vtika več v konkretno samoupravno problematiko.«

Organizacije ZK in slehernega komunista moramo zato ocenjevati le po tem, ali s svojim delom krepi ali slabí vlogo delovnega človeka v proizvodnji in družbi sploh. Vse bolj se razvijajo in utrjujejo metode družbenega dogovarjanja v vseh vprašanjih, z javnim bojem mnenj, kjer se predlogi, stališča, sklepi podpirajo ali zavračajo. Dograjevanje tez, osnutkov, odlokov in tudi zakonov, pa tudi njih zavračanje, ali ostavke posameznikov in organov postaja danes že normalna delovna praksa in ne senzacija.

Z javnim nastopanjem bodo člani ZK in občani spoznali, kakšna stališča nekdo zastopa, kakšen koncept in program bo nekdo v mandatnem obdobju uveljavljal.

Upoštevaje vse to, pa nam mora biti jasno, da je nujna enotnost gledišč glede na naša temeljna izhodišča pri uresničevanju reforme na gospodarskem in družbenem področju.

Lahko torej povzamemo, da so ocene dosedanja dejavnosti na območju občine in v delovnih organizacijah s strani članstva ZK tako utemeljene kot tudi dobrotamerne, da jih moramo upoštevati in v njihovem duhu izvesti tudi ustrezne kvalitetne premike v vsem našem javnem življenju.

Jože Krevs

tične ocene dela skupščine razpravlja tudi o problematiki krajevnih skupnosti, njihovem povezovanju z občinsko skupščino, o zborih volivcev ter o vlogi in nalogah republiških poslancev. Iz vsega omenjenega izhaja namen in funkcija občinskega predstavnika organa ter njegovih politično izvršilnih organov in ne nazadnje funkcija odbornika. Odbornik bi moral postati usklajevatelj različnih teženj in želja občanov ter s tem soodgovoren za formiranje politike, ne pa samo borec za lokalistično pobaranje želje posameznega teritorija. Zaradi tega menimo, da je potrebno dati prednost težnjam, da kandidirajo predvsem tisti, ki so z dosedanjim delom dokazali, da poznajo bistvo družbeno-političnih procesov in ki bodo odločno stali na naprednih protibirokratskih stališčih. Volilna komisija glede na stanje v skupščini predloga obema zboroma in s tem tudi širši javnosti, da podane predloge sprejme ter jih skuša čim bolje uveljaviti.

Na kraju ocene je podan tudi predlog, da kadrovska komisija skupščine temeljito prouči vzroke odsotnosti odbornikov zadnjega sklica ter v primeru zanemarjanja odborniške dolžnosti predloga volivcem, da takega odbornika odpokličejo.

Albin Klemenc - 50 letnik

12. februarja letos je dopolnil 50-letnico svoje življenjske poti direktor podružnice Kreditne banke in hranilnice v Domžalah tovarš Albin Klemenc.

Zibelka mu je tekla v Podsmreki pri Ljubljani. V Radomlje, kjer si je ustvaril svoj drugi dom, je prišel 1945. leta kot komisar Cankarjeve brigade.

V narodnoosvobodilno gibanje se je kvelyčil že 1941. leta. To je zvedel tudi okupator, zato je moral v koncentracijsko taborišče v Gonarsu in Renici. Po razpadu Italije se je vrnil domov in se pridružil borcem NOV.

Po vojni je opravljal različne politične in upravne funkcije. Predvsem pa ga vsi poznajo kot gospodarstvenika, ki je s svojo razgledanostjo in znanjem nemalokrat priskočil na pomoč tam, kjer je bilo to potrebno. Na položaju direktorja bivše komunalne, sedanje Kreditne banke v Domžalah je že od njene ustanovitve. Tudi na tem mestu je pokazal veliko razumevanja za napredek in razvoj Domžal in celotne občine. Bil je večkrat odbornik krajevnega odbora v Radomliah, predsednik Krajevne skupnosti Radomlje, bil je pa tudi določen odbornik in podpredsednik Skupščine občine Domžale.

Pri njegovem neumornem delu za razvoj in gospodarski dvig domžalske občine mu želimo tudi v bodoče še mnogo delovnih uspehov.

T. R.

PRIPRAVE NA VOLITVE

Evidentiranje v zvezno skupščino

Nadaljnji proces evidentiranja v zvezno skupščino je zaradi smrti tov. Kraigherja Borisa in nekaterih kadrovskih sprememb v zvezi s tem navrgel nova možna imena, ki bodo v predvolilnji dejavnosti nastopala kot možni poslanci v zvezni skupščini. V zadnji številki Občinskega poročevalca smo objavili možne kandidate z življjenjepisi. Spremembe so sedaj nastale pri kandidaturi za zvezni zbor, kjer je bil evidentiran Janko Šmole, sedanji predsednik Izvršnega sveta Slovenije, sedaj pa kot možni kandidat nastopa Tine Remškar, sedanji predsednik republiškega zabora Skupščine SRS. Je dolgoletni družbeno-politični delavec ter aktivist osvobodilne fronte od leta 1942. Podrobnejše podatke

iz njegovega življjenjepisa bomo objavili naknadno.

V gospodarskem zboru ostane kot možni kandidat ing. Branko Hočevar. Ing. Albert Ivančič, direktor Rudnika Trbovlje, pa je odklonil možno kandidaturo zaradi obremenjenosti na delovnem mestu. Volilna komisija občinskega odbora Socialistične zveze Trbovlje je namesto njega predlagala Milana Kožuhu, direktorja Rudisa Trbovlje. Ta je generalni direktor poslovnega združenja Rudis, ima srednjo ekonomsko šolo ter je aktiven družbeno-politični delavec. Je član ZK od leta 1941 in član SKOJ od leta 1939. Po vojni je bil na raznih družbenih funkcijah v okrajnem ljudskem odboru Trbovlje, v Ljubljani, član upravnega odbora gospodarske

tudi na Visoki šoli za politične vede v Ljubljani. Sedaj pripravlja disertacijo na tej šoli za magistra družbenih ved. Kot strokovnjak za družbenoekonomska dogajanja v svetu in doma je sodeloval leta 1955 na mednarodnem simpoziju Združenih narodov, ki je obravnaval ekonomski razvoj nerazvitenih držav, predvsem Afrike. V letu 1966 je bil na znansvenem potovanju po Alžiriji, s katerega je posredoval zaključke Žveznemu izvršnemu svetu, za kar je prejel priznanje od tega organa. Sedaj je na kandidatni listi ekspertov Združenih narodov. Je član občinskega komiteja za reorganizacijo zvezne komunistov.

Kot drugi možni in enakovredni kandidat nastopa Bojan Kardelj, urednik lista Občan, katerega je predlagala volilna komisija občinskega odbora SZDL Moste-Polje. Biografskih podatkov žalj. še nimamo, zato jih bomo posredovali drugič.

Na volilna komisija podpira tudi te nove predloge, vendar si pridržuje pravico še naprej evidentirati možne tovariše in tovarišice. Posameznikom in organizacijam predlagamo, da na svojih zborovanjih razpravljajo o možnih kandidatih ter nas o eventualnih novih predlogih pravočasno in dokumentirano obvestijo.

Volilna komisija občinskega odbora SZDL

Evidentiranje v republiško skupščino

Volilna komisija občinskega odbora Socialistične zveze je v razpravi o novih poslanskih mandatih v republiški skupščini najprej razpravljala o kriterijih za bodoče poslance. V tej razpravi je bilo zaključeno, da mora biti poslanec aktiven družbeno-politični delavec, ki pozna družbenoekonomske procese, načela gospodarske in družbene reforme ter da je sposoben in pripravljen te vso odgovornostjo tudi uveljavljati.

V naši občini poteče mandat republiškemu poslancu Tonetu Zakrajsku, ki je bil poslanec socialno-zdravstvenega zabora. V ta zbor volilna komisija predlagata, da kot možni kandidati lahko nastopajo dr. Miran Celestina, ambulantni zdravnik v ambulanti Menges, ter dr. Mitja Sircelj dentist, zaposlen v obratni ambulanti Induplati Jarše.

V republiškem zboru poteče mandat ing. Lucjanu Krivcu, ki ima volilno enoto vzhodno od

Bistrice. Kot možne kandidate volilna komisija predlaga Ivana Vidaliča, direktorja DOZ Mengeš, Janeza Zibelnika, dosedanega odbornika, zaposlenega v LEK Menges, Tonefa Laznika dipl. ek. iz tovarne TOSAMA, ter ing. Ladotja Simončiča, direktorja Semesadike Menges.

Mandat poteče tudi poslancu organizacijsko-političnega zabora ing. Vitju Rodetu. Kot možnega kandidata je volilna komisija evidentirala Jerneja Leniča, upravitelja osnovne šole Vencija Perka.

Volilna komisija smatra, da so imenovali tovariši kot dolgoletni družbeno-politični delavci pokazali veliko sposobnosti in pripravljenosti za delo pri urejanju družbenih zadev. Zaradi tega predlaga evidentirane v razpravo ter prosi občane za nove dodatne predloge, o katerih bi volilna komisija razpravljala, seveda pa samo pod pogojem, če bodo enakovredni.

Volilna komisija občinskega odbora SZDL

zbornice, upravnega odbora Združenja premogovnikov SFRJ ter član raznih komisij pri okrajnem ljudskem odboru Trbovlje. Milan Kožuh je poznal kot dober gospodarstvenik s širokimi ekonomskimi pogledi. Svoje gospodarske in organizacijske sposobnosti je praktično pokazal v organizaciji dela poslovnega združenja Rudis, ki se je močno uveljavilo na mednarodnem tržišču.

Pri možni kandidaturi v socialno zdravstveni zbor ni prišlo do sprememb in je evidentirana še vedno samo Živa Beltramova. Kot možni kandidat za kulturno-prosvetni zbor nastopa še vedno samo dr. prof. Leo Modic, čeprav volilna komisija še vedno zbira možne kandidate.

V organizacijsko-političnem zboru kot možen kandidat ne nastopa več Marijan Brecelj, ker je bil evidentiran za zveznega poslanca v gorenjskih občinah. Na skupnem sestanku volilne komisije 66. zvezne volilne enote je bil sprejet predlog volilne komisije občine Domžale in nastopa kot možen kandidat Cene Matičič, ki je tudi naš občan. Je profesor fizike in matematike na Šolskem centru tiska in papirja in predavatelj družbenih ved na elektro fakulteti. Diplomiral je

Obvestilo občanom - volivcem občine Domžale!

Kot je znano, bodo v aprilu 1967 volitve poslancev v zvezno, republiško in občinsko skupščino. Zato želimo občane seznaniti z najvažnejšimi določbami zakona o volilnih imenikih (Uradni list SFRJ, št. 5/65).

Občani lahko uveljavljajo volilno pravico le, če so vpisani v volilni imenik. V splošni volilni imenik občine Domžale se vpisujejo vsi občani, ki imajo stalno prebivališče na območju občine Domžale, so stari 18 let in jim s pravnomočno sodno odločbo ni popolnoma odvzetna opravilna sposobnost.

V splošni volilni imenik občine Domžale se lahko vpišejo tudi tisti, ki so tu na šolanju dalj kot 6 mesecev, če to sami zahtevajo. V tem primeru se izbrišejo iz volilnega imenika občine, v kateri imajo stalno prebivališče. Vpišejo se tudi tisti, ki so na odsluženju kadrovskega roka ali vojaških vajah.

Občani, ki žive v tujini (razen tistih, ki so se za stalno izselili iz SFRJ) se vpišejo v splošni volilni imenik tam, kjer je bilo njihovo zadnje prebivališče pred odhodom v tujino.

Občani, ki bivajo na območju občine in občani, ki so se preselili v kakšen kraj na območju občine z namenom, da tu stalno prebivajo in so dopolnili 18. let starosti, lahko od uradne osebe, ki vodi splošni volilni imenik zahtevajo, da jih vpiše v imenik, če imajo potrdilo o izbrisu iz stalnega volilnega imenika kraja oziroma občine, iz katere so prišli.

Vsek občan ima pravico pregledati splošni volilni imenik in zahtevati popravke:

1. če on ali kdo drug ni vpisan v imenik;
2. če je v volilni imenik vpisan nekdo, ki nima volilne pravice ali nima stalnega prebivališča na območju občine Domžale ali nekdo, ki je umrl;
3. če je njegovo ime ali ime koga drugega nepravilno vpišano.

Popravek se lahko zahteva ustno ali pismeno najkasneje do 8 dni pred dnevom, določenim za volitve.

Vse občane — volivce prosimo, da si ogledajo volilne imenike in zahtevajo popravke. Prosimo tudi občane, ki so v času od zadnjih volitev spremenili prebivališče, da to sporoč vodjem krajevnih uradov na območju krajevnih uradov Menges, Lukovica, Blagovica in Moravče, ostali občani Domžal pa na sedežu občine, soba št. 1, osebno ali pismeno.

Iz pisarne SOb Domžale

Obvestilo za delodajalce

Z 29. 12. 1966 je stopil v veljavo zakon o delovnih razmerjih delavcev pri zasebnih delodajalcih (Uradni list SRS št. 41/66). Zakon velja za vse delavce, ki delajo pri zasebnih delodajalcih, bodisi kot delavci, kmetijski delavci, gospodinjske pomočnice, hišniki itd.

Zakon določa, da morata zasebni delodajalec in delavec skleniti delovno pogodbo, ki ureja vsa bistvena vprašanja glede razmerij med pogodbenima strankama. Zakon tudi določa, da se morajo delovna razmerja delavcev, zaposlenih pri zasebnih delodajalcih, urediti v skladu z določbami tega zakona najkasneje v 3 mesecih od dneva, ko zakon začne veljati, torej do 29. 3. 1967.

Ce delodajalec v tem roku ne bo sklenil pogodbe ali jo bo sklenil z osebo, ki ne izpolnjuje pogojev, bo kaznovan s 500 N din (50.000 S din). V pomoč zasebnim delodajalcem in delavcem bo referat za delo SOb Domžale pripravil osnutke delovnih pogodb. Prav tako bodo vsi zainteresirani dobili lahko vse informacije na referatu za delo SOb Domžale, soba 35 — prve nadstropje.

Iz pisarne oddelka za skupne in družbene službe

Krajevna skupnost na sedanjem stopnji razvoja

Krajevna skupnost kot samoupravna skupnost občanov je marsikje dosegla lep razvoj in lepe uspehe v svojem delu. Če primerjam razvoj krajevnih skupnosti v drugih občinah in republikah z razvojem Krajevnih skupnosti v občini Domžale pa lahko ugotovimo, da pri nas v tem oziru precej zaostajamo. Če hočemo ugotoviti vzroke tega zaostajanja, pa moramo najprej spoznati bistvo in vlogo krajevne skupnosti.

Krajevna skupnost ni in ne sme biti organ oblasti. Krajevna skupnost je ostala dej samoupravnega mehanizma v komuni in je eden od pomembnih dejavnikov pri reševanju materialnih problemov in organizator družbenega življenja. Nikakor ni krajevna skupnost sama sebi namen, ampak mora svoje interese povezovati z interesom drugih krajevnih skupnosti. Preko svojega finančnega načrta in programa razvoja lahko, če je tako v skladu z družbenim načrtom komune, pomaga predstavniskemu organu pri njegovemu delu.

Se vedno pa se kaže neke vrste primitivna birokratska miselnost, češ, ne izpuščati zadet iz rok. In to je verjetno eden poglavitveni vzroki, ki zavirajo nadaljnji razvoj krajevnih skupnosti.

Če torej pojmemmo krajevno skupnost kot del samouprav-

nega mehanizma v komuni, ki ob neposrednem udejstvovanju občanov in družbenih organizacij skrb za dvig osebnega in družbenega standarda in deluje kot akvizitor družbenega življenja, si moramo priznati, da bo tako delo lahko opravljala le krajevna skupnost, ki ima solidno materialno podlago.

Če si nekoliko ogledamo vire financiranja krajevnih skupnosti, le-te lahko razdelimo v tri skupine:

1. sredstva, katera prispevajo občani,
2. sredstva delovnih organizacij in
3. sredstva iz občinskega proračuna.

V letu 1965 je bilo v 241 občinah v SFRJ pri krajevnih skupnostih na razpolago skupaj 9,5 milijarde \$ din. Od tega je odpadlo na prispevke občanov 52 %, na sredstva iz proračuna 44 %, 4 % pa je bilo zbranih iz drugih virov.

V naši komuni je stvar na žalost ravno obratna. Krajevna samoprispevka praktično ne poznamo, zato je večina sredstev, ki so na voljo krajevnim skupnostim, iz občinskega proračuna. Ob takih minimalnih sredstvih, kot so sredstva iz proračuna, pa je delo krajevne skupnosti le formalno. S tem nočem trditi, da naj se sredstva iz proračuna ne dajejo. Občinska skupščina je dolžna

financirati krajevne skupnosti, saj opravlja krajevna skupnost vrsto zadet s področja osebnega in družbenega standarda, katere bi sicer spadale v pristojnost skupščine. Toda sredstva naj se dele glede na programe krajevnih skupnosti, glede na družbeno pomembnost teh nalog in glede na skladnost postavljenih nalog krajevne skupnosti z družbenim planom komune.

Predvsem pa bi morale večino sredstev krajevne skupnosti prispevati občani in delovne organizacije. Ob jasni finančni politiki, po kateri vedno več sredstev ostaja v delovnih organizacijah in se večajo osebni dohodki občanov, bi morale krajevne skupnosti vedno več sredstev dobivati prav iz teh virov!

Predvsem bi želel opozoriti na vlogo delovnih organizacij pri financiranju krajevnih skupnosti, saj bi morale biti delovne organizacije, katerih delavci žive na področju krajevne skupnosti, še kako zainteresirane za njihov standard. Ugotoviti pa moramo, da razen nekaj svetih izjem, takih oblik

financiranja krajevnih skupnosti v naši komuni ne poznamo.

In na koncu še primer iz naše najbližje okolice. V občini Kamnik so vpeljali v vse krajevne skupnosti krajevni samoprispevki za leto 1965, 1966 in 1967 v skupnem znesku 381.301.000 \$ din. Če to primerjam s samoprispevkom v naši komuni, nas je lahko, milo rečeno, sram. Vsekakor bo treba, da pri nas pričnemo malo več misliš na razvoj krajevnih skupnosti in malo bolj razmislimo tudi o virih njihovega financiranja! Razvoj samoupravljanja nas bo k temu prej ali slej prisilil, vprašanje pa je, kdo bo nosil odgovornost za stanje, kakršno je sedaj.

M. P.

S tem člankom odpiram razpravo o vlogi in delu krajevnih skupnosti v naši občini, o problemih, ki se s tem v zvezi pojavljajo in o ukrepih, ki naj bi pripomogli k aktivizaciji te oblike samoupravljanja občanov. Upravne odbore krajevnih skupnosti in vse občane vabiemo, da nam pošljejo svoje prispevke.

Uredništvo

cij, pa jih sami ne izkorisčata, se prenesejo nazaj na občino. Občinska skupščina bo te parcele prenesla na KS, ki jih bodo dajale v najem. Z ostalimi zemljišči v družbeni lastnini upravlja KS na isti način kot v letu 1966. Pogodbo naj sklenejo za dobo 5 let, odškodnina za zemljo pa se določa za vsako leto posebej.

6. Pri gospodarjenju z vodovali je treba preiti na ekonomsko osnovno. Zato je treba ugotoviti način, kako bodo posamezni vodovodi postali rentabilni: vodarina mora zajeti tudi amortizacijo in iz te je treba izločiti sredstva za investicije pri vodovodih.

7. Predlog odloka o prispevkih in davkih občanov bodo pred sprejemom v občinski skupščini prejele vse krajevne skupnosti. Priložen bo tudi prejšnji odlok in ves ostali dokumentacijski material.

8. Krajevne skupnosti morajo v večji meri kot doslej sodelovati pri urejanju socialnih problemov in pri predlogih za odpis davkov. Strokovna služba bo krajevnim skupnostim posredovala kriterije za podelitev podpor.

9. Posvetovanja s predsedniki KS bodo v prihodnje pogosteje kot doslej.

V Domžalah imamo dva otroška vrtca, starega na Savski cesti in novega v stolpiču na Kamniški cesti. Starši v Domžalah imajo polno zaupanje v vrtce, kajti otroci so pod stalnim strokovnim nadzorstvom in skrbno nego, kar se jim pozna, tudi še potem, ko prično hoditi v šolo. Ker so navajeni na ustaljeni red in že vživet v kolektivno življenje in delo, v večini primerov tudi šolsko učno snov lažje dojemajo in s tem tudi dosegajo boljše šolske uspehe. Vzgoja v vrtcu je nepogrešljivo dopolnilo domače vzgoje, posebno tam, kjer sta oba roditelja zaposlena.

Iz dela volilne komisije

Zadnja seja volivne komisije je potekala v duhu ocenjevanja politične situacije in predvolilne dejavnosti. Na sestanku so člani komisije govorili o nalogah v zvezi z volitvami, še posebej pa o usmerjevalni vlogi SZDL in drugih družbeno-političnih organizacij pri izbiranju možnih kandidatov. S tem v zvezi je volilna komisija sprejela zaključke, ki naj pomagajo usmeriti nadaljnjo predvolilno aktivnost. Krajevni odbori SZDL, sveti krajevnih skupnosti in sindikati v delovnih organizacijah bi v bodoče morali bolj aktivno kot doslej organizirati politično predvolilno dejavnost. Zlasti — zagotoviti javno postavljene kriterije za nove odbornike in poslance ter izbiranje istih:

— obenem bi bilo primerno bolj kot doslej poudarjati koncepte gospodarske in družbene reforme, kajti to bi prispevalo k oblikovanju jasnejših kriterijev za izbiro možnih kandidatov;

— v javnosti naj vodstva družbeno-političnih organizacij organizirajo razprave o oceni dela občinske skupščine, o razdelitvi volivnih enot, o noveliranem zakonu o volitvai itd;

— vodstva družbeno-političnih organizacij naj omogočijo možnim kandidatom za predstavniki organe, posebno tistim,

ki bi lahko prevzeli vodilne funkcije, da na primeren način javno obrazlože svoje zamisli in gledanja na družbenoekonomiske probleme.

Glede na naloge, ki stoje pred nami, je dolžnost slehernega člena socialistične zveze, da aktivno sodeluje na pripravah na volitev. Posebno odgovoren položaj v tej aktivnosti pa imajo vodstva in pred-

sedniki izvršnih odborov socialistične zveze. V enakem položaju so tudi vodstva sindikalnih podružnic v delovnih organizacijah. Volilna komisija je sprejela stališče, da so vloge in naloge osnovnih činiteljev ob volitvah popolnoma jasne ter da gre samo še za metodo in organizacijske oblike. Tako je na primer dan predlog, da morajo vodstva osnovnih organizacij z vso odgovornostjo ugotovljati javno mnenje, ter ga z vso odločnostjo tudi zagovarjati.

F. Gabrovšek

ZDRAŽENA KEMIČNA INDUSTRITA

Za potrebe industrije in široke potrošnje proizvajamo in priporočamo:

- svinčene okside (minij, glajenko),
- svinčeno belilo,
- temeljne barve in kite
- oljnatne barve in emajle za notranji in zunanjji premaz,
- emajle DOM, LUMALIN, TESAROL, PIRATOL,
- nitro lake in emajle za les in kovino,
- premaze za avto industrijo,
- dvokomponentne lake za les in kovino,
- kazeinske in kolodijške barve za usnje,
- HELIOPOL (poliester lake) in HELIOPLAST (s hladnim utrjevanjem),
- »EMULTEKS« — vezivno sredstvo,
- škrobe — krompirjev in koruzni — naravne in razgrajene,
- dekstrine in britsko gumo,
- dekstrinska lepila.

PRVOVRSTNA KAKOVOST! — SOLIDNA POSTREŽBA!

Kako je v resnici z zadolžitvijo občine in z odplačevanjem anuitet?

Ob podatkih o anuitetah Skupščine občine objavljamo del razprave, ki se je razvila na zadnji seji. Razprava kaže, da bi moral te stvari razčistiti in priti do nekih zaključkov, ki bi bili v bodoče osnova za investicijsko politiko v občini, in to tako politiko, s katero bi soglašali vsi zainteresirani organi in vsi občani.

Da bi seznanili občane z mnenjem občinske skupščine, objavljamo skoro v celoti del razprave nekaterih odbornikov, ki so bili v času prevzemanja investicijskih obveznosti na vodilnih položajih v občini in jim je takratna in sedanja situacija najbolj znana.

Prvi diskutant:

Miro Varšek se je oglasil predvsem z ozirom na članek v Občinskem poročevalcu (št. 1/ 1967). Mnenja je, da je dolžnost uredniškega odbora oz. odgovornega urednika, da pred objavo določenega članka preveri, če so podatki resnični. V članku pa so obdolžitve, da so o investicijah odločali samo nekateri in da niso nikogar vprašali za mnenje. To so obdolžitve, ki so precej velike. Stvari so bile obravnavane na skupščini, na zborih volivcev, javnih tribunah. Danes pa se nekdo napravi popolnoma nevednega in o tem ničesar ne ve. S takimi članki zavajamo javnost z nečim, kar ni res. Posebno zadnji odstavek članka je treba razčistiti, ali je res ali ni. Dopsnik je odgovoren za resničnost stvari, o katerih piše. Ce nima podatkov ali želi dodatnih pojasnil, tudi nima daleč do skupščine, kjer jih lahko najde. Bil je zraven, ko se je govorilo o teh

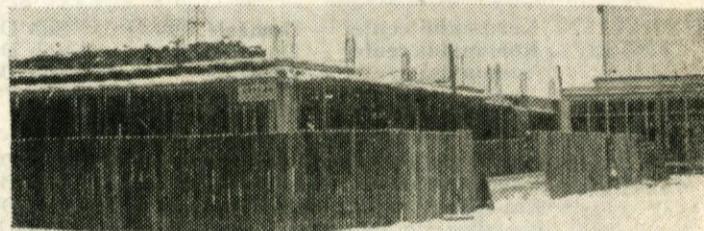
investicijah, poslušal je na svoja ušesa, piše pa nekaj tretjega. Praksa, da je treba objaviti vsak članek, ki ga kdo napiše, ni pravilna. Tako ena stran kritizira ob vsaki priliki, druga, ki ima podatke, pa je tiho. Skupščina bi morala na te stvari dati primeren odgovor. Polemika je v redu, če je obojestranska, sicer pa ne.

Drugi diskutant:

Franc Habjan ugotavlja, da politika in izvrševanje del na negospodarskih gradnjah povzroča že nekaj let trenja, ta stalna trenja pa povzročajo dolgočeno pasivnost tistih, ki delajo na teh področjih. Tako smo prične različnih obravnav na se stankih občinskih političnih organizacij, stalnih napadov na skupščino itd. Kritizirane so bile gradnje, ki so bile sprejeti kot prioritete, obravnavane na zborih volivcev z zahtevami, da se zgrade čimprej. Rezultat tega je bil začetek nekaterih investicij, ki pa so se pod določenim pritiskom ustavile. Iz podatkov se vidi, če se preračuna sedanja vrednost izvršenih del oz. obveznosti in anuitet, da izvršene investicije predstavljajo precejšnje prihranke v primerjavi s tem, če bi morali ta dela izvajati sedaj. Z druge strani pa ni prikazano, kakšna škoda je bila povzročena s tem, ker so se dela ustavila in objekti stote nedokončani in neizkorističeni kot npr. poštno poslopje in dvoranski objekt. V tistem času, ko je komite postavil, da se morajo dela ustaviti na poštnem poslopju in komunalnem centru, bi bilo bolje prav obratno, da bi se pred skupščino postavilo ali je mo-

goče zagotoviti sredstva, da se dela dokončajo. Sele, ko te možnosti ne bi bilo, bi šli na zadnji ukrep tj. ustavitev del. Vendar se je le kategorično vztrajalo na ustavitev del. Tako vidimo, da stanje dela na pošti danes ca. 45 milijonov \$ din, takrat pa bi jo dogradili s 15 milijoni. Objekt bi bil dan v uporabo že pred enim letom oz. letom in pol, tako pa še danes ni. Te stvari je potrebno, da se obravnavajo tudi na skupščini, ne pa da je skupščina tista, ki je obremenjena s najrazličnejšim kritiziranjem, posebno s strani organizacij. S tem, da skupščina prevzema to breme, priznava, da imajo prav vsi tisti, ki te stvari pišejo in govorijo. Tak je bil vpliv občinskega komiteja oz. sekretarja, ki je kategorično vztrajal, ne da bi se poglobil v vprašanje, ali so realne možnosti, da se dobijo sredstva in objekti dokončajo. Vemo, da je bila takrat dana možnost, da bi se

sredstva dobila. Vendar je bilo vse tako ustrahovano, da si ni nihče upal, da bi sredstva za to zbiral. Bilo je enostavno zahtevano, da se to ne sme delati. Bilo bi v redu, da bi se skupščina tukaj postavila, kdo ima prav v primeru, ko je bila dana možnost, da se stvari dokončajo, pa se niso. Naj se objavi v časopisu tudi stališče skupščine, ker ni bilo nobene stvari, ki ne bi bila obravnavana. Nasprotno: zbori volivcev bi lahko ugotovili, da je bilo pre malo napravljenega od vsega tega, kar so zbori sprejeli. In glede prioritete: nekatere stvari so bile grajene v obliki sofinanciranja s strani gospodarskih organizacij. Kjer so bila ta sredstva v pretežni meri soudeležena, so imela tista dela prioriteto. Po mojem mnenju sedanji spori in stalna nasprotovanja organizacij, kot so komite in ostale, proti delovanju skupščine niso v redu. Ne more se oporekati stvarem, ki so bile zakonito in po vseh predpisih prpravljene in ki so uživali tudi vso podporo občanov.

Gradnja velike samopostrežne trgovine trg podjetja Napredek je zaradi zime zastala, v zadnjih dneh pa smo že spet videči delavce, ki so pričeli z delom. Vsi izgledi pa so, da se bo na drugi strani dvorane pridela graditi samopostrežna restavracija in samski dom, oba objekta, tj. samopostrežna trgovina in samopostrežna restavracija pa bosta v prvem nadstropju med seboj povezana preko pritličnega dela dvorane, ki naj bi bil tudi dvignjen za eno etažo.

**PREGLED ODPLAČILA NAJETIH DOLGOROČNIH POSOJIL IZ PRORAČUNA IN SKLADOV PO VRSTI
V STARIH DINARJIH**

Vrsta gradnje	Naziv in kraj	Najemnik	Znesek posojila	Letna anuiteta	Odpalčni rok	Pričetek odplačila	Konec odplačila	Revolorizirano posojilo z indeksom življenjskih stroškov
OSNOVNE SOLE	Osnovna šola Brdo	Sob Domžale	44,387.657	5,528.300	12	1966	1977	44,387.657
	Osnovna šola Brdo	Solski sklad	150,000.000	13,593.800	12	1967	1978	150,000.000
	Osnovna šola II Domžale	Sob Domžale	3,000.000	216.000	15	1958	1973	9,306.000
	Osnovna šola II Domžale	Sob Domžale	30,933.832	1,401.600	25	1961	1986	76,777.771
	Osnovna šola II Domžale	Sob Domžale	7,223.372	227.280	25	1962	1986	15,681.941
	Osnovna šola I Domžale — Šol. del.	Sob Domžale	3,019.824	518.100	10	1961	1970	7,495.203
	Osnovna šola I Domžale — Šol. del.	Sob Domžale	3,805.798	892.320	5	1962	1966	8,262.387
	Osnovna šola Ihan	Sob Domžale	18,628.058	720.280	30	1962	1991	40,441.470
	Osemletka Mengeš	KLO Mengeš	4,470.939	113.240	50	1959	2009	13,377.050
	Osnovna šola Mengeš	KLO Mengeš	3,261.555	171.800	10	1958	1968	5,150.743
	Osnovna šola Moravče	Solski sklad	150,000.000	21,110.000	10	1968	1977	150,000.000
	Osnovna šola Ožbolt	Sob Domžale	5,445.517	121.200	30	1957	1987	17,545.456
	Osnovna šola Radomlje — stara	Sob Domžale	560.000	40.400	15	1957	1972	1,804.320
	Osnovna šola Radomlje — nova	Sob Domžale	87,704.257	5,058.470	10	1963	1978	176,724.078
	Osnovna šola Zlato polje	Sob Domžale	3,740.000	134.600	15	1957	1972	12,050.280
	Osnovna šola Zlato polje	Sob Domžale	1,010.556	45.000	30	1957	1986	3,256.011
	Skupaj		517,191.345	49,692.390				732,240.367
ZADRUŽNI DOMOVI	Zadružni dom Homec	KLO Radomlje	537.250	24.000	30	1958	1987	1,666.550
	Zadružni dom Homec	KLO Radomlje	1,000.854	38.000	30	1958	1987	3,104.649
	Zadružni dom Moravče	Sob Domžale	1,278.529	65.000	22	1960	1981	3,486.549
	Zadružni dom Radomlje	KLO Radomlje	1,027.110	39.600	30	1954	1985	3,921.506
	Zadružni dom Trzin	KLO Mengeš	2,225.492	101.100	25	1957	1981	7,170.535
	Zadružni dom Vir	KLO Vir	3,773.236	211.400	15	1958	1972	11,704.578
	Skupaj		11,506.395	517.600				36,215.859
STANOVANJ- SKI BLOKI	Učiteljska stanovanja Češnjice	Sob Domžale	2,501.871	278.400	10	1963	1973	5,041.270
	Učiteljska stanovanja Češnjice	Sob Domžale	2,010.150	222.800	10	1964	1974	3,676.564
	Učiteljska stanovanja Češnjice	Sob Domžale	3,714.000	392.500	10	1965	1974	4,408.686
	Stanovanjski blok 5 — Tomšičeva, Domžale	Sob Domžale	7,216.735	222.500	30	1956	1986	24,212.146
	Stanovanjski blok 2 — Tomšičeva, Domžale	Sob Domžale	12,167.960	1,058.200	15	1958	1972	37,745.014
	Stanovanjska hiša na kopališču	Sob Domžale	2,309.684	166.200	15	1959	1973	6,910.575
	Stanovanja ZB Domžale	Sob Domžale	36,922.641	4,092.160	10	1966	1976	36,922.641
	Stanovanja ZB Domžale	Sob Domžale	18,835.052	2,095.500	10	1966	1976	18,835.052
	Adaptacija stanov. hiše Trojane	Sob Domžale	2,733.640	302.980	10	1967	1976	2,733.640
	Skupaj		88,411.733	8,831.240				140,485.588
	Trgovsko-stanovanj. blok — Ljublj.	Sob Domžale	55,602.082	3,271.600	25	1961	1986	158,004.368
	Samopostrežna trovina Domžale (Oprema)	Sob Domžale	4,698.274	494.900	10	1962	1971	10,199.953
	Skupaj		60,300.356	3,766.500				148,204.321
CESTE, POŠTAJE, MOST	Asfaltna cesta Domžale	Sob Domžale	3,083.000	111.000	15	1957	1972	9,933.426
	Rekonstrukcija ceste Domžale—Duplica	Sob Domžale	10,538.716	1,577.200	10	1961	1970	33,603.093
	Trafo postaja Domžale	Sob Domžale	5,536.230	1,169.060	5	1962	1967	12,019.155
	Cesta za trafo postajo Količev	Sob Domžale	12,467.278	2,470.464	5	1961	1966	30,943.784
	Cesta Radomlje—Mengeš	Sob Domžale	8,658.399	479.810	10	1963	1973	17,446.674
	Cesta Zavrti—Mengeš	Cestni sklad	1,500.000	87.370	10	1965	1974	2,083.500
	Leseni most — Studa	Sob Domžale	1,000.000	45.300	25	1958	1983	3,102.000
	Modernizacija ceste Mengeš	KLO Mengeš	8,000.000	525.374	10	1958	1968	2,733.973
	Skupaj		53,783.623	6,465.578				111,865.605
	Komunalni center — Domžale	Sob Domžale	54,000.000	2,580.000	10	1965	1974	75,006.000
KOMUNALNI CENTER	Komunalni center — Domžale	Sob Domžale	23,536.556	1,731.900	10	1966	1976	23,536.556
	Komunalni center — Domžale	Sob Domžale	30,180.833	3,281.960	15	1966	1980	30,180.833
	Skupaj		107,717.389	7,593.860				128,723.389
KANALI- ZACIJA	Kanalizacija — Domžale	Sob Domžale	21,474.015	972.940	25	1959	1983	64,250.253
	Kanalizacija — Domžale	Sob Domžale	5,017.656	528.524	10	1960	1969	15,683.148
	Kanalizacija — Domžale	Sob Domžale	10,029.206	554.400	25	1961	1985	24,892.489
	Kanalizacija Mengeš	KLO Mengeš	3,261.555	171.800	10	1958	1968	10,117.344
	Kanalizacija Mengeš	KLO Mengeš	1,475.000	81.600	20	1958	1977	4,575.450
	Skupaj		41,257.432	2,309.264				117,518.684
ZDRAVSTVE- NI DOM	Zdravstveni dom Domžale	Sob Domžale	150,000.000	30,000.000	5	1965	1969	208,350.000
	Zdravstveni dom Domžale	Sob Domžale	13,938.486	3,252.166	15	1964	1978	25,493.491
	Zdravstveni dom Domžale	Sob Domžale	101,541.441	13,174.000	12	1967	1978	101,541.441
	Skupaj		265,479.927	46,426.166				335,384.932

Vrsta gradnje	Kraj	Najemnik	Znesek posojila	Letna anuiteta	Odpla-čilni rok	Pričetek odplačila	Konec odplačila	Revolorizirano posojilo z indeksom življenjskih stroškov
POSTA	Poštno podjetje Domžale	Sob Domžale	20,185.035	3,217.600	8	1964	1972	36,914.771
	Poštno podjetje Domžale	Sob Domžale	39,987.386	5,627.120	10	1964	1975	73,156.929
	Poštno podjetje Domžale	Sob Domžale	11,215.500	1,814.520	8	1965	1974	15,577.633
	Skupaj		71,585.421	10,659.240				125,629.335
GASILSKI DOM	Gasilski dom Mengesh	KLO Mengesh	400.000	8.900	30	1957	1987	1,238.800
	Gasilski dom Mengesh	KLO Mengesh	11,372.754	328.910	20	1958	1978	33,273.263
	Skupaj		11,772.754	337.810				36,567.085
KULTURNI DOMOVI	Kulturni dom Mengesh	KLO Mengesh	8,000.000	525.574	10	1958	1968	24,816.000
	Kulturni dom Mengesh	KLO Mengesh	2,000.000	290.804	10	1959	1968	5,934.000
	Kulturni dom Moravče	Sob Domžale	14,925.117	749.450	5	1965	1970	20,723.210
	Kulturni dom Moravče	Sob Domžale	24,681.553	4,520.000	10	1967	1976	21,681.333
	Skupaj		49,604.450	6,085.628				76,209.543
VODOVOD	Vodovod Krtina - Škocjan	Sob Domžale	1,355.192	52.400	30	1960	1990	3,695.600
	Skupaj		1,355.192	52.400				3,695.600
NEGOSPODARSKE INVESTICIJE	Razne negospodarske investicije	Sob Domžale	6,422.176	711.780	10	1961	1971	15,939.841
	Skupaj		6,422.176	711.780				15,939.841
BOLNICA	Bolnica Ljubljana	Sob Domžale	25,000.000	6,761.940	4	1964	1967	42,067.000
	Skupaj		25,000.000	6,761.940				42,067.000
ZGRADBE	Upravna zgradba Mengesh	Sob Domžale	1,976.313	109.280	20	1959	1979	5,915.128
	Skupaj		1,976.313	109.280				5,915.128
	SKUPAJ		1.311.164.506	150,320.676		Poprečni odplačilni rok 16 let		2.056.660.284

Do konca leta 1966 odplačanih 34,3 % najetih posojil.

Kako je posloval gozdni obrat Domžale v letu 1966

Na osnovi temeljnega zakona o gozdovih in sprememb za kona o gozdovih SRS je Skupščina občine Domžale na svoji seji dne 28. 1. 1966 sprejela sklep, s katerim je GG Ljubljana prevzelo v upravljanje tudi gozdove zasebnega sektorja.

Spremembe zakonskih določil je osebje Gozdnega obrata Domžale tolmačilo gozdnim posestnikom na zborih lastnikov gozdov za območja: Mengesh, Loka, Trzin, Radomlje, Rova, Dob, Ihan, Domžale, Lukovica, Blagovica, Krašnja, Zlato polje, Trojane, Vrhpolje in Moravče. Zborov v Ožboltu, Vrhpolju in Moravčah se je udeležil tudi poslanec, član skupščine SRS. Lastniki gozdov na zborih v Mengšu, Trzinu, Loki, Domžalah in delno v Dobu, Ihanu in Lukovici so z razumevanjem upoštevali določila zakonskih sprememb.

19. marca 1966 so lastniki gozdov — kmetje volili svoje predstavnike v samoupravne organe gospodarske organizacije. Kljub pojasnilom in dokazovanjem, kako pomembno bo soodločanje lastnikov gozdov pri reševanju skupnih vprašanj lastnikov (sečnja, ceste itd.) in podjetja, pa udeležba volilnih upravičencev ni bila zadovoljiva. Vsekakor lahko poudarimo, da dva izvoljena lastnika gozdov konstruktivno sodelujeta in tudi odločata skupaj s članji kolektiva gospodarske organizacije. Žal se med občani še vedno pojavljajo posamezniki, ki misijo, da vedo o gozdovih več, kar kar strokovnjaki — pri tem pa verjetno pozabljajo, da je za uspešno gospodarjenje z gozdovi zainteresirana naša celotna družba, ki ima za cilj čim večji prirasti lesnih zalog, ob istočasnom intenzivnem izkorisčanju gozdov. Zato pa je nujno vlagati tudi sredstva. Vsakdo, kdor pozna zgodovino zadnjih sto let, v katerih so dozoreli posamezni gozdovi, si bo tudi lahko odgovoril, kako je gospodaril in kaj so varovali naši pradedje.

Po enoletnem izvajanju novih zakonskih določil lahko ugotavljamo, da se je način dela dokaj poenostavil in to v korist lastnika gozda:

- gozdarsko osebje je sestavilo sečni predlog na osnovi gozdno gospodarskih načrtov in v okviru možnih pogojev upoštevalo tudi predloge lastnikov gozdov za višji letni posek;
- lastniki gozdov so pri rednem odkazilu sklepali s predstavniki obrata dogovore o

vseh delih, ki jih bodo izvršili v svojih gozdovih,

— ob poseku lesa bi morali gozdarji izmeriti les na sečiščih, kjer bi lastnikom-kmetom označili tudi les za domačo uporabo, brez vsakršnih prošenj za razrez.

Odpravljeni so bili administrativni ukrepi:

- prošnja za odkazilo poseka,
- prošnja za razrez,
- prošnja za oprostitev prispevkov za gozdní sklad.

Tako je poslovanje gozdnega obrata potekalo v novem prehodnem obdobju, v katerem so lastniki gozdov-kmetje uveljavljali svoje pravice predvsem v visoki uporabi lesa za neposredno domačo uporabo.

Na območju občine Domžale je evidentiranih 1890 lastnikov gozdov-kmetov in 1310 nekmetov. Skupno smo v gozdovih zasebnega sektorja za sečnjo v letu 1966 odkazali 9.022 m³ iglavcev in 9.352 m³ listavcev. Na

osnovi določil uredbe o prispevku za pospeševanje gozdov, bi znašali prispevki v občinski gozdní sklad — po cenah obra

ta — 510.000,00 N din. Zaradi sprememb pri načinu obračunavanja prispevkov, ki se po Pravilniku o načinu obračuna vanja in plačevanja amortizacije za regeneracije gozdov po novem vplačuje le od izdelanih lesnih sortimentov, ki niso uporabljeni za lastno uporabo lastnikov gozdov — kmetov, bi po naših predvidevanjih lahko for mirali v skladu z pospeševanje gozdov le 220.348.00 N din. Če primerjamo podatke o odmeri prispevkov za gozdní sklad v preteklih letih vidimo da so le-ti v letih 1963 do 1965 nižji za letno poprečje 130.000,00 novih dinarjev.

Z ozirom na obširno gozdnato območje ob istočasno velikem številu lastnikov gozdov — kmetov, lahko trdimo, da v danih pogojih ne moremo ustvariti dovolj sredstev za reprodukcijo v gozdovih zasebnega sektorja, kar je razvidno že iz letnega načrta gospodarske organizacije za leto 1966:

Družbeni sektor	Zasebni sektor	Skupaj
Formirana sredstva za regeneracijo gozdov	159.491,00	220.348,00
Poraba sredstev za reprodukcijo		542.210,00
Razlika — primanjkljaj		162.371,00

Ta primanjkljaj v znesku 162.371,63 N din bo poravnani iz sredstev ostalih enot v okviru Gozdnega gospodarstva Ljubljana.

Klub temu, da so odborniki občinske skupščine na svoji seji 28. januarja 1966 sprejeli tudi sklep o količinah lesa za letno uporabo lastnikov gozdov — kmetov, odgovarjajoči odlok zaradi nesporazuma ni bil objavljen. S tem je tudi opravičljiv izpad pri prodaji lesnih sortimentov v iznosu 2.662 m³ in istočasno tudi razlika nadaljnji 46.111,67 N din sredstev, uporabljenih za reproducijo.

Ob ukiniti gozdnega sklada pri SOB Domžale je gozdnati obrat prevzel zaostanek na plačilu prispevkov v višini 326.268,24 N din. Pri razpravljanju o načinu izterjave dolgov na zasedanju delavskega sveta podjetja so predvsem člani iz vrst kmetov — lastnikov gozdov zahtevali dosledno izterjavo vseh dolžnikov. Po navedenem sklepu samoupravnih organov so bili vročeni vsem dolžnikom pismeni opomini.

Posebno problematično je bilo tudi vprašanje v zvezi z izvajanjem razreza lesa za neposredno domačo uporabo. Vendralahko ugotovimo, da je oddelek za gospodarstvo pri SOB Dom-

žale izdajal dovoljenja za izvajanje žagarskih uslug vsakomur, ki je za istega, po zakonitih določilih, zaprosil. Tako so obravalo žage v Soteski pri Moravčah, v Zalogu pri Moravčah, v Dolah pri Moravčah, v Zlatenu pri Blagovici, v Lhanu, v Radomljah in na Trojanah.

Po izločitvi javnih cest iz katastra občinskih cest, so krajevne skupnosti izločevale iz svojih sredstev tudi del za redno vzdrževanje cest. Vsi vemo, da so bili ti zneski minimalni, posebno na območjih, kjer občani prispevajo le delež za socialno zavarovanje. Prav na teh območjih pa so se posebno v zadnjem letu pokazala izredne potrebe po cestah, ki so nenadoma postale vse — gozdne! Prav gotovo so vaščani upravičeni do boljših življenjskih pogojev, do boljših prometnih zvez. Logično pa je, da je za gradnjo cest potrebno ustvariti tudi sredstva, ki jih ne bo mogel prispevati deficitni sklad za kmečko zavarovanje, niti občinski cestni sklad, v katerega ne pridekajo sredstva od dohodnin kmetijstva v taki meri, da bi lahko zadovoljili vedno večje potrebe kmečkega prebivalstva. Cene lesnim sortimentom so ostale nespre-

menjene, prispevki za regeneracijo gozdov so nižji — s tem pa tudi udeležba gozdnega obrata pri vzdrževanju in rekonstrukcijah cest ne more biti višja.

Nujno moramo upoštevati, da je gozdnato gospodarstvo gospodarska organizacija, ki ima svoje obveznosti do družbe, ki je neposredno prevzela velike moralne in materialne obveznosti pri gospodarjenju z gozdovi, posebno še po uvedbi gospodarske reforme. Za svoje delo je odgovorna tudi širokemu krogu lastnikov gozdov, ki s svojimi predstavniki v samoupravnih organih podjetja že leto dni urejajo odnose gospodarjenja v zasebnih gozdovih.

Gotovo lahko trdimo, da smo premagali začetne težave pri izvajaju določil novega zakona o gozdovih. Za reševanje skupnih interesov bo v tekočem letu nujno boljše sodelovanje lastnikov gozdov in gospodarske organizacije. Preko osnovnih komunalnih skupnosti bomo o naših skupnih interesih in problemih za leto 1967 sestavili predloge:

— za načrtno gradnjo in vzdrževanje gozdnih cest;

— v mesecu marcu bo gozdnati obrat na sedežih revirnih okolišev v Domžalah, Blagovici in

Moravčah sprejel dodatne predloge k sečnemu načrtu za gozno-gospodarsko leto 1968;

— zaradi odločil o strokovni usposobljenosti pooblaščenih oseb, ki jim je dopustno odkazilo drevja za posek, bomo sprejemali predloge lastnikov gozdov še mesec dni, naknadnih predlogov, razen v upravičenih primerih, pa ne bomo mogli upoštevati;

— gozdarji bodo prevzemali les na sečiščih, kjer bodo dogovorjene količine tudi označili za lastno porabo;

— sestavljene predloge o lastni uporabi lesa lastnikov gozdov — kmetov, predolge in priporočila krajevnih skupnosti o gradnji in vzdrževanju gozdnih komunikacij, sečni načrt z dodatnimi predlogi in predlogi za lastno uporabo lesnih sortimentov bomo predložili v razpravo svetu lastnikov gozdov, ki bo svoj dokončni predlog predložil v potrditev svetu delovne enote.

Upravičeno pričakujemo, da bodo ob zaključku tekočega leta uspehi poslovanja Gozdnega obrata Domžale ne le odraz aktivnega sodelovanja članov delovne skupnosti, temveč rezultat zavestnega razumevanja in sodelovanja vseh lastnikov gozdov.

Novi prostori — porok za uspešno delo

Domžalski »Avtoservis« je bil do pred kratkim manjše podjetje, ki je zaradi raztresenosti delovnih prostorov bolj ali manj le životariло. Produktivnost je bila nizka, kar pa je razumljivo, saj v takih prostorih ni bilo mogoče organizirati popravila avtomobilov na sodoben način; stroški pa so bili precej visoki zaradi prepeljavanja iz enega obrata v druga.

Pred novim letom pa so se preselili v nove skupne prostore na Ljubljanski cesti 1 pri bencinski črpalki. Za njihovo

Z obiska v Avtoservisu

delovno skupnost je bil to velik dogodek, ki pa so si ga zaslužili predvsem sami z nekajletnim odrekanjem višjim osebnim dohodkom na račun gradnje nove velike hale. Ni bilo lahko! Maršik je dvomil v sposobnost kolektiva, denar je pritekal počasi, z muko. Danes dvoetažna stavba stoji! Skupna površina delovnih prostorov znaša 2600 m², zaenkrat pa je usposobljena za obravljajo samo prva etaža. Do sedaj so za gradnjo porabili 97 milijonov \$ dinarjev, od tega več kot polovico lastnih sredstev, kar je

bilo za kolektiv, ki danes šteje 58 delavcev in 29 učencev — vajencev, velika obremenitev. Sicer pa tega ne bi zmogli, če ne bi tudi v starih, nemogočih delovnih prostorih kljub vsemu ustvarili iz leta v leto večjega dohodka. Tako se je brutno produkt povečal od 138 milijonov v letu 1965 na okoli 180 milijonov \$ dinarjev vnovčenega dohodka v letu 1966, oziroma se je nasproti letu 1961 povečal skoraj 3,5-krat. Število zaposlenih pa se je ta čas (od leta 1961) dvignilo vsega za 7%. Tako so lahko izdvajili za investicije v letu 1964 18 milijonov, leta 1965 pa 22 milijonov \$ dinarjev.

Seveda pa bo potrebno še precej denarja za dograditev in sodobno opremo novega objekta.

Trenutno imajo še 10 milijonov neplačanih računov, vložili pa so prošnjo za 28 milijonov \$ dinarjev kredita, ki naj bi skupaj z lastnimi sredstvi omogočil, da bi podjetje začelo delati s polno zmogljivostjo.

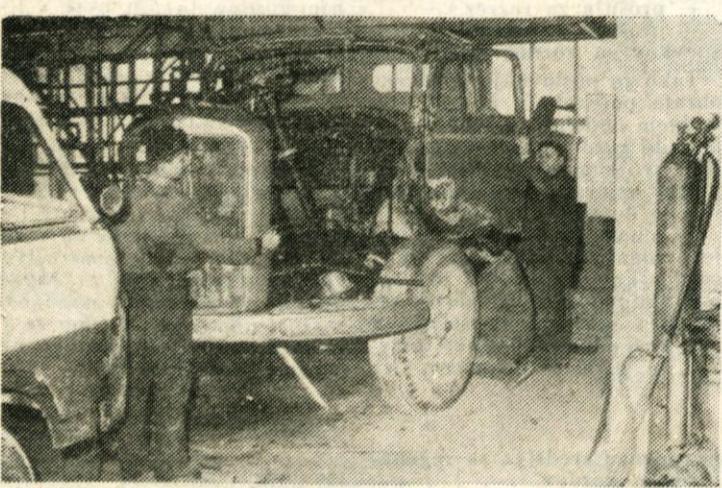
V novih prostorih že delujejo avtokleparska in kolarska delavnica, ličarji, tapetniki, avtoelektričarji in mehaniki, h katerim spada sedaj tudi NSU »Pretis« servis in »Moped« servis, ki sta se tja preselila iz centra Domžal. V njune prostore (Pri Praprotniku) pa se je vselila »Elektromehanična delavnica« Domžale, ki se je s 1. januarjem 1967 pripojila k »Avtoservisu« kot ekonombska

enota s samostojnim obračnom. »Elektromehanična delavnica« je tudi prispevala del sredstev za gradnjo novih prostorov na Ljubljanski cesti št. 1. In načrt?

Z novimi prostori so dani vse pogoji, da »Avtoservis« postane podjetje za sodoben servis vseh vrst motornih vozil, ki bo lahko konkuriralo drugim podobnim podjetjem s svojo kvaliteto, pa tudi s ceno. Tako bo nova lakirница za osebne avtomobile in kombije najsodobnejše opremljena, saj bodo avtomobile likirali v posebni hermetično zaprti kabini s tremi zračnimi linami za ogrevanje, hlajenje in močno hlajenje. Pravilo, da bodo lahko v tej kamni dosegli skoraj stodostotno brezpršnost prostora, kar je eden glavnih pogojev za kvalitetno lakiranje.

Tudi v drugih delih delovnega procesa se bo tehnološki postopek spremenil. V spodnjih prostorih bodo opravljali demontažo in montažo lažjih vozil, za težja pa zgornja.

Te dni pa tečejo tudi zadnji razgovori o ustanovitvi »Volkswagen« servisa, ki naj bi prevzel »Avtoservis« za to veliko zahodnonemško tovarno avtomobilov. — »Načelno soglasje smo sicer dosegli že ob načrtu obisku v Wollsburgu,« pravi direktor podjetja tov. Zaje. »sedaj pa se pogajamo o nosamejnih pogojih z Interesportom iz Beograda kot posrednikom v tem poslu.« v podjetju upajajo se Intereksport le ne bo skušal preveč izrabiti vlogo močnejšega. F.G.

V velikih in svetlih delavnícach Avtoservisa v prvem nadstropju novega objekta že opravljajo generalne remonte motornih vozil vseh vrst. Koncentracija vseh dosedaj raztresenih obratov bo prav gotovo dvignila tudi produktivnost in kvaliteto

dodatne količine lesa za izredne potrebe, ki jih bo vsak lastnik gozda lahko uveljavil na podlagi ustrezne dokumentacije. V razpravi so odborniki ugotavljeni, da se je negodovanje, ki ga je sprožil postopek, po katerem je bil omenjen zakon sprejet, nekako poleglo. saj so se že pokazale njegove pozitivne strani, kot je bilo to mogoče ugotoviti tudi iz poročila GG in gozdarskega inšpektorja. Na vsak način je pozitivna ugotovitev, da se že več vlagajo v obnovo oziroma prirast, kot pa je izkorisčanje gozdov, kar za obdobje pred uveljavljitvijo zakona ni bilo mogoče trdit. Vsako povišanje količin za domačo porabo pa bi že posegal v prirast v gozdovih: upoštevati pa je tudi potrebe industrije in družbe, ter misliti tudi na tiste, ki niso lastniki gozdrov, pa kurjavo in les prav tako potrebujejo. Še druge tehtne ugotovitve so povedali odborniki nasproti zahtevam in drugačnemu tolmačenju omenjenega zakona, ki je prišlo do izraza v razpravi, v kateri so sodelovali poleg predsedjujočega, zastopnika obrata GG in medobčinskega gozdarskega inšpektorja, še odborniki Lado Simončič, Stefan Brvar, Ivan Cebulj, Martin Stiftar, Anton Brodar, Franc Ložar, Ciril Jelenšek in Albin Penič.

Po zaključeni razpravi je bil odlok o količini in vrsti lesa, ki pripada kmetu — lastniku gozda sprejet z večino glasov kot ga je predlagal svet za kmetijstvo in gozdarstvo. Za lastno uporabo bo torej kmet — lastnik gozda, ki ima do 5 ha kmetijskih površin, lahko po-

sekal 8 prm listavcev za drva in 1 prm tehničnega lesa — iglavcev; kmetu, ki ima nad 5 ha kmetijskih površin pa prava za lastno uporabo 12 prm listavcev za drva in 2 prm tehničnega lesa — iglavcev. Besedilo odloka je objavljeno v uradni prilogi.

V nadaljevanju seje je bil sprejet še odlok o spremembah odloka o javnem redu in miru, s katerim so bila usklajena nekatera dosedanja nezakonita določila glede izrekanja kazni za posamezne prekrške.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja je skupščina sprejela sklep, da se Marija Grilj razreši članstva v svetu za socialno varstvo in varstvo družine in namesto nje imenuje v ta svet Ljudmila Humar. Ker je potekel mandat članu sveta I. osnovne šole dr. Ivo Pevcu, je bil namesto njega v svet imenovan Ludvik Povž.

Skupščina je potrdila tudi imenovanje posebne komisije za rešitev spora med podjetjem Vodovod Kranj in Vodno skupnostjo Cerkle-Komenda-Vodice-Mengeš, v katero so bili imenovani: Ivan Zupan, Janez Jeglič in Stojan Markovič. Nadalje je skupščina imenovala komisijo za volilne imenike, ki jo sestavljajo Janez Zibelnik, predsednik komisije, Marjan Kaliman, njegov namestnik, Zdravko Vidmar in Milena Mermal, kot člana komisije in Božena Habjan ter Zdravko Štrukelj, kot njuna namestnika.

Ker so s 15. januarjem 1967 občinske komisije za ugotavljanje pokojninske dobe prenehalo odločati o zahtevkih za ugotovitev omenjene dobe, je skup-

ščina sprejela sklep o ukinitvi komisije ter o razrešitvi njenih članov. V zvezi s sklepanjem o prenosu viška sredstev, ustvarjenih v preteklem letu za subvencioniranje stananine na kreditno banko in hranilnicu Domžale je skupščina imenovala poseben odbor, ki bo pripravil program za porabo teh sredstev na področju stanovanjske izgradnje in za obrat družbene prehrane. V odboru so bili imenovani predstavniki gospodarskih organizacij, in sicer: Stane Brunček — ZKI Domžale, Andrej Cvetko — Zavod za gospodarsko propagando Domžale, Janko Janša — TOKO Domžale, Kamilo Marinec — Induplati Jarše, Miro Požek — TOSAMA Vir, Anton Repovž — NAPREDEK Domžale, Ivo Sonec — PA-PIRNICA Količovo, Matija Svoljšak — UNIVERSALE Domžale, Janez Kralj, podpredsednik občinske skupščine in Albin Klemenc, direktor komunalne banke in hranilnice Domžale.

Ker je dosedanjim porotnikom občinskega sodišča potekla mandatna doba, zbor volivev pa še niso predlagali novih, je bil sprejet sklep, da se do izvolitve novih podaljša mandat dosedanjim sodnikom porotnikom.

Odbornik Jože Zevnik je načelni seznanil odbornike o zazidnem predlogu za območje Rodice in Spodnjih Jarš. Načrti so bili razgrnjeni po vseh pri zadetih območjih in nato tudi javno obravnavani. Predvidoma konec aprila ali meseca maja t. l. bo po natečaju mogoče zemljišča že tudi oddati posameznim interesentom. Pri obravnavanju še drugih zazi-

dalnih območij je ugotovil, da bo v najkrajšem času razgrnjen zazidali načrt za pozidavo na območju Mengša, nadalje za severozahodni del Radomelj, medtem ko bo težje uresničiti predlog zpora volivcev v Trzinu za pozidavo »Zareber«. Tudi na Zg. Viru, ki je že delno urejen, bi z racionalno zazidavo dobili še okoli 80 parcel za gradnjo individualnih hiš. Pri sedanjem močnem pritisku gradbenih interesentov za gradbena zemljišča bo treba čimprej izkoristiti tudi to možnost. Zaenkrat pa po zazidальнem programu še ne pride na vrsto območje Preserij pri Radomeljih.

V zvezi s tem so odborniki načeli vprašanje črne gradnje. Kljub pritisku lastnikov dose danjih črnih gradenj, da bi te legalizirali, tega v vseh primerih ni bilo mogoče storiti. Zato je treba graditelje, ki namera vajo mimo 20-letne prakse, da je za vsako gradnjo potrebno dovoljenje, graditi brez dovoljenja, opozoriti na posledice. Te so dokaj občutne, saj graditelji na črno ne morejo dobiti bančnih kreditov in ne morejo koristiti določenih komunalnih dobrin, ker pač ne izpolnjujejo pogojev, ki jih določajo ustrezni predpisi. Na vse to bi morali posamezni pomisliti, predno prično z gradnjo brez dovoljenja.

Pri predlogih in vprašanjih odbornikov je odbornik Zibelnik prejel odgovor na vprašanje v zvezi z izvajanjem odloka o prispevku za urejanje mestnega zemljišča, na kar je bila peturna seja skupščine zaključena.

Seznam obrtnikov nepavšalistov in letna odmera davka za leto 1965

Zap. št.	Priimek in ime, bivališče	Čisti dohod.	Odmer. prispi.	Davčna osn. TDS	Odmer. pr. za TDS	Zvezni p. d.	Občinski p. d.	Kazen	Član. zbor.	Skupaj
1.	Franc Avbelj, Lukovica 48	16.500	4.455	8.260	2056	2.695	10.660	—	165	20.040
2.	Peter Avbelj, Spodnje Loke 8	4.400	792	1.200	300	1.200	900	—	44	3.236
3.	Viktor Burgar, Mengeš, Zajčeva 13	9.000	1.620	—	—	—	1.500	—	90	3.210
4.	Lojze Battelino, Mengeš, Blejčeva	13.500	2.970	12.120	3030	786	5.704	—	135	12.625
5.	Pavel Burkeljca, Krašnja 40	4.400	792	—	—	750	900	122	44	2.608
6.	Jože Golob, Mengeš, Gorenjska 16	2.370	427	—	—	44	870	—	24	1.365
7.	Franc Košak, Mengeš, Kolodvor, 15	7.800	1.404	2.397	599	300	1.016	—	78	3.397
8.	Jože Lavrič, Lukovica 18	2.000	360	—	—	580	700	—	20	1.660
9.	Stanislav Smrkolj, Lukovica 16	2.000	360	—	—	580	700	—	20	1.660
10.	Ivan Skufca, Jable 69	6.800	1.224	—	—	—	1.585	144	68	3.021
11.	Franc Štrukelj, Krašnja	3.000	540	—	—	—	700	127	50	1.397
12.	Ianko Avman, Vir, Šaranovičeva	4.000	720	—	—	—	3.808	—	40	4.568
13.	Ianko Gabrič, Domžale, Bistriška	4.000	720	—	—	—	860	—	40	1.620
14.	Janez Grašič, Nožice 55	8.000	1.440	—	—	750	2.750	—	80	5.020
15.	Ianko Verbetič, Mengeš, Zavrti 4	7.850	1.393	—	—	—	565	—	78	2.036
16.	Lojze Zupan, Mengeš, Glavni trg 10	4.200	756	—	—	—	1.630	—	42	2.428
17.	Stane Flajšman, Mengeš, Blejčeva 8	15.000	3.600	—	—	1.604	3.978	—	150	9.332
18.	Ivan Flajšman, Mengeš	10.000	1.800	—	—	1.804	1.660	—	100	5.364
19.	Franc Končan, Domžale, Cankarjeva	15.000	3.600	—	—	—	2.136	—	150	5.886
20.	Janez Merčun, Radomlje 6	15.000	3.600	—	—	835	4.485	—	150	9.070
21.	Miha Pirnat, Trzin 48	3.000	540	—	—	672	336	30	45	1.625
22.	Anton Poje, Trzin 49	16.000	4.160	—	—	—	6.766	—	160	11.086
23.	Franc Sušnik, Vrh 1	4.000	720	—	—	132	570	—	40	1.462
24.	Valentin Testen, Loka 8	4.500	810	—	—	—	1.717	—	45	2.572
25.	Vinko Vahtar, Mengeš, Kidričeva 6	6.000	1.080	—	—	755	409	—	60	2.304
26.	Justina Varšek, Domžale, Taborska	15.000	2.700	22.930	5732	—	11.914	—	150	20.496

Zap. št.	Priimek in ime, bivališče	Čisti dohod.	Odmer. prisp.	Davčna osn. TDS	Odm. pr. za TDS	Zvezni p. d.	Občinski p. d.	Kazen	Član. zbor.	Skupaj
27.	Pavel Vojska, Dob 17	11.000	1.980	2.496	624	—	5.247	—	110	7.961
28.	Ivan Vrhovnik, Mengeš, Tomšičeva	2.000	360	—	—	—	1.206	—	—	1.586
29.	Anton Žnidar, Mengeš	5.800	1.044	—	—	—	3.200	—	58	4.302
30.	Franc Kotnik, Domžale, Ljubljanska	668	120	—	—	—	144	—	7	271
31.	Jože Siard, Domžale, Rojska 13	5.000	900	5.433	1358	—	2.277	—	50	4.585
32.	Karolina Avbelj, Stegne 14	17.000	4.590	—	—	—	12.950	—	170	17.710
33.	Ing. Uroš Belič, Domžale, Masljeva	20.000	6.000	5.494	1373	—	14.859	—	200	22.432
34.	Roman Bitenc, Domžale, Rojska 15	2.600	468	—	—	—	1.056	78	26	1.628
35.	Vinko Capuder, Domžale, Ljube Serc.	13.000	2.600	—	—	—	4.982	—	150	7.712
36.	Janez Gostinčar, Pšata 29	21.700	6.944	—	—	—	7.160	—	217	14.321
37.	Jože Habič, Pšata 29	400	72	—	—	—	206	—	4	282
38.	Anton Horjak, Rodica 67	16.000	4.160	—	—	2.248	1.907	—	160	8.457
39.	Marija Horjak, Rodica 67	6.620	1.192	422	105	—	3.563	—	66	4.926
40.	Florjan Jeme, Trzin 159	16.000	4.160	—	—	—	5.650	498	160	10.468
41.	Peter Jenko, Domžale, Prešernova	2.570	463	—	—	—	3.022	—	26	3.511
42.	Fani Kokalj, Ljubljana, Rožna dol.	6.440	1.159	7.080	1770	—	5.240	—	71	8.240
43.	Ivana Kaplja, Radomlje 67	16.000	4.160	913	228	846	4.098	—	160	9.492
44.	Marjan Kmetič, Dob 30	25.000	8.750	—	—	—	11.410	—	250	20.410
45.	Ciril Kmetič, Dob 30	3.460	623	—	—	—	2.676	—	35	3.334
46.	Franc Levstek, Skrjančeve 12	310	56	—	—	—	198	—	3	257
47.	Jožefa Lenček, Prelog 27	1.200	216	—	—	—	763	40	12	1.031
48.	Peter Lavrič, Mengeš, Kolodvorska	2.000	360	—	—	—	500	—	20	880
49.	Peter Nemeč, Domžale, Ljube Serc.	16.000	4.160	914	228	640	4.213	—	160	9.401
50.	Frančiška Orehek, Stegne 7	2.760	715	—	—	—	782	66	28	1.393
51.	Jože Pogačar, Hudo 17	8.000	1.440	—	—	—	3.855	—	80	5.375
52.	Jože Rovanšek, Mengeš, Kolodvor.	2.100	378	—	—	—	1.187	—	21	1.586
53.	Matija Repanšek, Homec 3 a	9.800	1.764	—	—	—	3.490	—	98	5.352
54.	Frančiška Ručigaj, Sr. Jarše 20	580	104	—	—	—	156	15	6	279
55.	Alojz Saje, Radomlje 62	22.000	7.040	—	—	—	12.234	975	220	20.469
56.	Ermin Skitek, Domžale	320	58	—	—	—	250	—	3	311
57.	Katarina Sršen, Mengeš, Kolodvor.	530	95	—	—	—	400	25	5	525
58.	Jakob Škofic, Mengeš, Tomšičeva n. h.	7.670	1.580	—	240	3.840	—	77	5.537	
59.	Vida Škofic, Mengeš, Tomšičeva	7.800	1.404	—	600	3.780	—	78	5.862	
60.	Slavko Širca, Domžale, Bistriška	20.000	6.000	6.500	1625	—	26.639	—	200	34.464
61.	Andrej Šraj, Radomlje 35	6.200	1.116	—	—	3.591	2.058	—	62	6.807
62.	Janez Šraj, Radomlje 63	21.400	6.848	1.159	290	6.887	8.906	—	214	22.325
63.	Martin Šraj, Radomlje 105	24.000	8.160	2.613	653	10.009	7.906	—	240	26.968
64.	Ljubo Vidali, Domžale, Ljubljanska	20.000	6.000	6.040	1510	—	14.253	—	200	21.963
65.	Vinko Zakovšek, Domžale	16.000	4.160	—	—	—	4.130	—	160	8.450
66.	Aleksandra Koželj, Dob 39	8.000	1.440	—	16.478	4.402	—	80	22.400	
67.	Jože Koželj, Dob 39	9.250	1.665	—	10.725	3.215	—	92	15.697	
68.	Miha Arnež, Spodnje Jarše 14	17.000	4.590	11.704	2926	—	8.452	—	170	16.158
69.	Jože Bardorfer, Mengeš, Blejč.	16.000	4.160	6.791	1698	2.995	10.193	—	160	19.206
70.	Anton Benda, Mengeš, Blejčeva 24	14.000	3.080	7.773	1943	—	6.875	—	140	12.038
71.	Franc Bokalič, Mengeš, OF 12	2.000	360	—	—	—	630	—	20	1.010
72.	Josip Flis, Domžale, Savska	6.000	1.080	2.330	582	550	2.554	—	60	3.786
73.	Jože Fugger, Moravče	9.000	1.620	4.794	1198	—	—	120	90	3.028
74.	Silvo Goropecnik, Domžale, Savska	4.000	720	—	—	—	880	82	40	1.722
75.	Janez Gregorc, Mengeš, Roprečova	8.000	1.440	—	—	—	1.926	—	80	3.446
76.	Janez Grošelj, Dob 99	11.000	1.980	2.595	648	—	3.464	—	110	6.202
77.	Vinko Homar, Domžale, Bistriška	8.000	1.440	1.946	486	—	2.000	—	80	4.006
78.	Franc Hrovat, Domžale, Tomšičeva	7.000	1.260	926	230	—	2.600	—	70	4.160
79.	Franc Ipavec, Mengeš, Gorenjska	18.000	5.040	8.886	2221	484	12.432	—	180	20.357
80.	Anton Jančigaj st., Mengeš, Gor.	4.500	810	6.766	1691	—	3.735	—	45	6.281
81.	Anton Jančigaj ml., Mengeš, Gor.	10.000	1.800	4.398	1100	—	5.939	—	100	8.939
82.	Peter Juvan, Domžale, Ljubljanska	7.000	1.260	5.944	1486	—	2.826	—	70	5.642
83.	Ludvik Kočar, Preserje 21	14.000	3.080	10.364	2591	—	5.983	—	140	11.794
84.	Štefan Kočar, Preserje 7	12.000	2.160	6.760	1690	—	5.263	—	120	9.235
85.	Miloš Kosec, Mengeš, Kidričeva	14.000	3.080	5.228	1307	1.979	7.228	—	140	15.734
86.	Ivan Kralj, Srednje Jarše 36	6.000	1.080	—	—	—	—	—	60	1.140
87.	Štefan Levičnik, Krašnja 33	4.000	720	—	—	—	350	—	40	1.110
88.	Stanislav Kralj, Trzin 65	5.000	900	—	—	—	800	87	50	1.837
89.	Franc Kumer, Mengeš, Tomšičeva 26	13.000	2.600	5.234	1308	—	7.184	—	150	11.222
90.	Anton Mav, Lukovica 23	5.000	900	—	—	—	1.631	—	50	2.581
91.	Anton Mesar, Lukovica	11.000	1.980	—	—	—	5.103	—	110	7.193
92.	Franc Peterca, Mengeš, Prešernova	3.000	540	—	—	—	340	—	30	910
93.	Stane Posavec, Vir, Stritarjeva	5.000	900	—	—	—	1.040	—	50	1.990
94.	Jože Rode, Nožice 4	12.000	2.160	3.560	890	—	4.880	—	120	8.050
95.	Alojz Stupica, Sentvid 29	10.000	1.800	2.688	672	—	2.960	—	100	5.532

Zap. št.	Priimek in ime, bivališče	Cisti dohod.	Odmer. prisp.	Davčna osn. TDS	Odm. pr. za TDS	Zvezni p. d.	Občinski p. d.	Kazen	Član. zbor.	Skupaj
96.	Anton Šarc, Vir, Bukovčeva	3.600	648	1.442	360	—	1.800	284	36	5.128
97.	Feliks Štempelj, Mengeš, Liparjeva	13.000	2.600	6.136	1534	224	5.606	—	130	10.094
98.	Milan Štolfa, Krašnja 27	9.000	1.440	890	222	—	2.164	—	90	3.916
99.	Rihard Urbanc, Loka 77	10.000	1.800	2.735	684	—	4.444	—	100	7.028
100.	Anton Urbanija, Loka 63	8.000	1.440	—	—	—	1.020	—	80	2.540
101.	Franc Urbanija, Rova 8	9.000	1.620	—	—	—	5.292	350	90	7.352
102.	Janez Volčini, Vir, Bukovčeva	11.000	1.980	2.817	704	—	4.013	—	110	6.807
103.	Anica Vrečar, Domžale, Kolodvor.	15.000	3.600	6.358	1590	—	7.340	—	150	12.680
104.	Franc Zalokar, Mengeš, Gorenjska	5.000	900	—	—	—	1.180	—	50	2.130
105.	Ivan Zabret, Domžale, Usnjarska	500	90	1.650	412	—	160	—	5	667
106.	Anton Žargi, Mengeš	12.000	2.160	2.882	720	—	4.474	—	120	7.474
107.	Marko Murgič, Domžale, Kamniška	3.000	540	—	—	—	850	—	30	1.420
108.	Andrej Benda, Loka pri Mengšu	12.000	2.160	2.712	678	—	2.200	—	120	5.158
109.	Martin Fajdiga, Rodica 16	8.000	1.440	1.815	454	—	1.365	—	80	3.339
110.	Franc Gabrič, Domžale, Ljubljanska	16.000	4.160	6.645	1661	—	10.542	—	160	16.323
111.	Alojz Jelovšek, Ihan 38	6.000	1.080	2.398	599	—	2.885	—	60	4.624
112.	Mirko Kordež, Vir, Čufarjeva	6.480	1.166	—	—	—	1.920	—	65	3.151
113.	Mojca Margon, Vir, Šaranovičeva	55.460	22.184	2.428	607	9.663	17.176	—	555	50.185
114.	Jože Vrenjak, Vir, Sončna	13.500	2.970	3.882	970	—	6.733	—	135	10.808
115.	Ivan Debevec, krojač, Mengeš	5.000	900	2.472	618	—	—	—	50	1.586
116.	Martin Hribar, Lukovica 45	3.240	583	—	—	—	—	—	32	615
117.	Milica Kokol, Domžale, Urha Sten.	2.129	382	—	—	—	2.093	—	21	2.496
118.	Sonja Kokol, Domžale, Urha Stenov.	2.120	382	—	—	—	2.093	—	21	2.496
119.	Ivana Kanc, Domžale, Kidričeva	10.000	1.800	—	—	13	8.124	—	100	10.037
120.	Ivan Kanc, Mengeš, Kidričeva	10.000	1.800	—	—	—	3.713	—	100	5.613
121.	Slavka Kancilja, Črnuče 85	3.000	540	486	121	—	1.956	—	30	2.647
122.	Ilija Kostič, Trzin 17	2.000	360	243	61	—	1.350	—	20	1.791
123.	Jožefa Kosec, Mengeš, Kidričeva 8	1.035	186	—	—	—	911	—	10	1.107
124.	Vida Likar, Domžale, Radio c. 4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
125.	Polonca Lagoja, Loka 106	4.000	720	—	—	—	932	—	40	1.692
126.	Nuša Orehek, Vir, Šaranovičeva	12.000	2.160	2.432	608	—	2.545	—	120	5.433
127.	Fani Orehek, Domžale, Ljubljjan. 108	13.000	2.600	2.746	686	—	7.163	—	130	10.579
128.	Maks Smolnikar, Depalavas 54	12.000	2.160	2.425	606	—	2.566	—	120	5.452
129.	Albina Smolnikar, Depalavas 54	10.000	1.800	—	—	—	6.252	—	100	8.152
130.	Majda Štiftar, Domžale, Cesta talcev	2.700	486	—	—	—	708	—	27	1.221
131.	Simon Bele, izdel. copat, Mengeš	6.000	1.080	1.066	266	—	1.365	—	60	2.771
132.	Stane Bitenc, Domžale, Krakovska	3.500	630	—	—	—	—	33	35	698
133.	Janez Koderman, Domžale, Krožna 8	12.000	2.160	—	—	471	235	—	120	2.986
134.	Ignac Kos, Dob 45	3.500	630	—	—	—	—	—	35	665
135.	Blaž Mušič, Trzin 123	8.000	1.440	—	—	1.668	1.489	—	80	4.677
136.	Miha Osredkar, Domžale, Kidričeva	6.500	1.170	—	—	—	2.500	—	65	3.735
137.	Vinko Okršlar, Domžale, Radio c.	28.700	11.193	15.738	3934	9.351	9.878	—	287	34.643
138.	Vinko Okršlar ml., Domžale, Radio	18.360	5.324	8.151	2037	6.524	5.920	—	184	19.989
139.	Marija Okršlar, Domžale, Cankar.	19.400	5.820	11.270	2817	3.666	10.208	—	194	22.705
140.	Frančiška Weith, Domžale, T. Tom.	5.800	1.044	—	—	1.645	1.279	—	58	4.026
141.	Andrej Vrhovnik, Zaboršt 45	7.000	1.260	—	—	1.432	2.674	—	70	5.436
142.	Franc Bolhar, Domžale, Usnjarska	8.000	1.440	2.486	622	—	6.814	—	80	8.956
143.	Janez Banko, Domžale, Študa 52	6.000	1.080	—	—	—	1.542	—	60	2.682
144.	Janez Grčar, Dragomelj 11	18.000	5.040	7.180	1795	3.494	8.817	—	180	19.326
145.	Ferdinand Lavrič, Moravče	1.000	180	—	—	—	160	—	10	350
146.	Milan Kokalj, Moravče 64	1.000	180	—	—	—	314	—	10	504
147.	Anton Orehek, Domžale, Ljube Šerc.	14.000	3.080	6.282	1506	—	5.261	—	140	9.987
148.	Marjan Alič, pek, Vir, Šaranovičeva	17.000	4.590	5.780	1445	—	—	—	170	6.205
149.	Kristina Jarc, pek, Domžale	12.000	2.160	896	224	—	—	—	120	2.504
150.	Pavel Kancilja, Domžale, Ljube Šerc.	12.000	2.160	3.652	913	—	—	—	120	3.193
151.	Ivan Per, Mengeš, Trdinov trg	12.000	2.160	2.390	597	—	—	—	120	2.877
152.	Feliks Lukati, Moravče	—	—	—	—	—	12	—	1	13
153.	Ivana Repanšek, Domžale, Kamn.	16.000	4.160	1.912	478	—	—	—	160	8.337
154.	Valentin Janežič, Pšata 31	3.500	630	—	—	—	—	35	665	
155.	Frančiška Pustotnik, Zg. Petelinjek	3.500	630	—	—	—	—	35	665	
156.	Miha Kmetič, mesar, Trzin	16.200	4.360	—	—	—	—	—	162	4.522
157.	Slavka Zajc, Mala Loka 6	5.000	900	—	—	—	1.000	—	50	1.950
158.	Breda Cerar, Radomlje	2.430	437	—	—	300	1.266	—	24	2.027
159.	Janez Homar, Mengeš, Blejčeva 24	1.000	180	—	—	—	995	—	10	1.185
160.	Branko Gostinčar, Zg. Kašelj 142	24.000	8.160	—	—	—	19.585	—	240	27.985
161.	Franc Kaplja, Radomlje 50	24.000	8.575	5.230	1307	1.565	18.531	—	245	30.223
162.	Mirko Kovačec, Vir, Cojzova	6.000	1.080	1.214	303	597	1.264	—	60	3.304
163.	Jožica Lampe, Šentvid 28	1.200	216	—	—	—	873	—	12	1.101
164.	Ivan Orel, Trzin 162	5.200	936	—	—	4.057	—	—	52	5.045

Zap. št.	Priimek in ime, bivališče	Čisti dohod.	Odmjer. prisp.	Davčna osn. TDS	Odm. pr. za TDS	Zvezni p. d.	Občinski p. d.	Kazen	Član. zbor.	Skupaj
165.	Vida Praprotnik, Domžale, Partizan.	14.000	3.080	—	—	—	10.314	—	140	13.534
166.	Anica Rženičnik, Mengš, Kidričeva	16.000	4.160	—	—	2.108	2.602	—	160	9.030
167.	Ivo Smolnik, Domžale, Savska 11	17.000	4.590	1.678	419	2.161	2.913	—	170	10.253
168.	Vladka Praprotnik, Domžale	6.000	1.080	—	—	2.448	1.762	—	60	5.350
169.	Angela Vidmar, Podrečje 30	2.500	450	—	—	1.290	1.489	—	25	3.254
170.	Franc Zor, Nožice 16	8.000	1.440	1.150	287	986	4.093	—	80	6.886
171.	Franjo Žagar, Nožice 54	8.000	1.440	3.074	768	363	1.832	—	80	4.483
172.	Cilka Žnidar, Mengš, Šlandrova 3	6.050	1.085	—	—	5.167	3.322	—	60	9.634
173.	Silva Žnidar, Domžale, Kersnikova 6	5.000	900	—	—	—	4.286	—	50	5.236
174.	Filip Bevc, žimar, Imovica	10.000	1.800	2.412	603	203	4.499	—	100	7.205
175.	Lovro Peterlin, Preserje 41	14.500	3.480	—	—	—	6.917	—	145	10.542
176.	Stane Peterlin, Kamnik	12.000	2.160	—	—	—	3.817	—	120	6.097
177.	Franc Šmon, Domžale	10.000	1.890	3.214	803	—	4.620	—	105	7.418
178.	Štefka Količ, Domžale	4.100	738	2.857	714	—	—	—	41	1.493
179.	Stanislav Kerč, Vir, Šaranovičeva	5.000	900	2.232	558	—	730	223	50	2.461
180.	Franc Kožar, Domžale, Ljubljanska	16.000	4.160	2.042	510	—	2.334	—	160	7.164
181.	Drago Pevec, Domžale, Roje 4	3.000	540	200	50	—	150	—	30	770
182.	Peregrin Petrič, Gradišče 2	2.000	360	906	226	—	300	45	20	951
183.	Milan Košak, Trzin 176	3.000	540	—	—	—	250	—	30	820
184.	Alojz Levec, Mengš, Ropretova	5.000	900	—	—	—	850	—	50	1.800
185.	Franc Mrčun, Bišće 1	5.000	900	—	—	—	594	50	77	1.621
186.	Peter Majdič, Mengš, Zavrti 18	6.000	1.080	—	—	—	820	—	60	1.960
187.	Franc Stele, Mengš, Gorenjska 18	6.900	1.080	—	—	578	300	—	60	2.018
188.	Janez Stopar, Loka 25	5.500	990	—	—	—	600	—	55	1.645
189.	Vinko Capuder, Vrba 10	300	54	—	—	213	154	—	5	424
190.	Janko Cerar, Trnjava 21	5.500	630	—	—	1.893	1.352	—	35	3.910
191.	Rudolf Črnivec, Nožice 5	150	27	—	—	—	78	1	11	117
192.	Pavel Florjančič, Prevoje 49	900	162	—	—	506	362	—	9	1.039
193.	Franc Florjančič, Želodnik 3	900	162	—	—	496	354	—	9	1.021
194.	Jože Grašič, Nožice 13	2.200	396	—	—	1.135	811	118	22	2.482
195.	Primož Grošelj, Češenik 6	850	153	—	—	174	124	—	8	459
196.	Jakob Grašič, Nožice 9	950	171	—	—	420	301	45	9	946
197.	Franc Hrovat, Domžale, Krakovska	3.100	558	—	—	604	1.070	—	31	2.263
198.	Franc Habjan, Domžale, Krakovska	5.000	900	—	—	1.622	1.158	—	50	3.730
199.	Jakob Habjan, Domžale, Savska	2.000	360	—	—	1.171	837	20	119	2.507
200.	Stane Koželj, Domžale, Savska	1.800	324	—	—	857	612	—	18	1.811
201.	Jernej Kušar, Domžale, Ljubljanska	1.100	198	—	—	369	621	—	11	1.699
202.	Jože Kanc, Mengš, Glavni trg 17	10.500	1.890	—	—	4.813	3.437	—	105	10.245
203.	Alojz Logar, Domžale, Kidričeva	3.200	576	—	—	1.603	1.146	—	32	3.357
204.	Andrej Marinšek, Pšata 37	600	108	—	—	200	380	35	6	729
205.	Franc Prislan, Domžale, Savska	3.000	540	—	—	1.800	1.285	—	50	3.655
206.	Franc Pavli, Mengš, Blejčeva	1.400	252	—	—	408	292	—	14	966
207.	Valentin Pirnat, Loka 65	2.200	396	—	—	1.071	1.071	—	22	2.560
208.	Janko Rahne, Rača 2	1.300	234	—	—	688	492	—	15	1.427
209.	Andi Ravnikar, Domžale, Kolodv.	900	162	—	—	519	367	53	9	1.110
210.	Lojze Skok, Mengš, Jelovškova	220	40	—	—	—	178	11	2	231
211.	Janez Slevc, Preserje 19	5.200	936	—	—	2.780	1.980	287	52	6.035
212.	Gregor Serko, Kolovec 4	5.100	936	—	—	3.028	2.163	309	52	6.488
213.	Ivan Vidali, Mengš, Trdinov trg	1.800	324	—	—	876	626	—	18	1.844
214.	Janez Zupan, Preserje 18	1.750	315	—	—	926	662	96	17	2.016
215.	Janez Zajc, Količev 15	1.500	270	—	—	806	576	83	15	1.750
216.	Anton Žnidar, Mengš, Preperneva	1.700	306	—	—	1.002	716	102	17	2.145
217.	Maks Cerar, Krašnja	8.000	1.440	600	150	604	2.088	—	80	4.362
218.	Andrej Čebulj, Topole 14	5.000	900	—	—	105	1.217	—	50	2.272
219.	Franc Tavčar, Domžale, Ljubljanska	4.000	720	1.342	335	—	3.098	40	4.193	

Skupaj

1.379.188

Vlagajte svoje prihranke pri

KREDITNI BANKI IN HRANILNICI V DOMŽALAH

Vezane vloge se obrestujejo po višji obrestni meri

V Domžalah pet, v Mengšu nobene prodajane s čevlj

V pravem spomladanskem vremenu sem se zadnjo soboto januarja odločil obiskati domžalske prodajalne s čevlj. Domžale so v slabem desetletju prerasle iz trga v prijazno mesto. Pred leti so statistično ugotovili, da je motorizacija v tem kraju najbolj razvita. Drugod je bil napredek morda nekoliko počasnejši, zato so si Domžalčani izbrali novo prvenstvo. Danes imajo največ prodajalne s čevlj. To ni dokazano, toda, kdo bi vse dokazoval! Res pa je, da vse skrbijo za kulturno in kvalitetno postrežbo in da z bogato izbiro lahko zadovolje vsakega kupca.

Bralci Občinskega poročevalca se bodo še spominjali mojega prispevka, ko sem v družbi

cepljenca. Naprodaj imajo vse številke čevljev. Od številke 18 (copatke celo 17) pa do številke 46. Največja mera ženskega čevlja je 41.

Največji promet ustvarjajo v decembru; izjemno je bilo lastno leto, ko so kupci kupili največ čevljev v novembri.

O novih cenah obutve tovariš Burnik ne ve nič, meni pa, da bodo morali nekatere cene popraviti, ker prodajajo sedaj dolocene izdelke pod lastno ceno.

Prodajalno s čevlj Peko vodi Jožica Flerin. Ta prodajalna je le dobrih deset korakov oddaljena od prve. Naprodaj imajo čevlje vseh številk; tudi izbira je bogata. O novih cenah ne vedo še ničesar, če pa bodo veljali v prihodnje modni čev-

septembra do decembra in pred prazniki. Kupci kupujejo največ moške čevlje. Modni par čevljev velja v Planiki 75,44 N din; dvomim pa, da so to res modni čevlji, čeprav so lepi. Planika ima na zalogi čevlje različnih proizvajalcev in ne samo tovarne v Kranju. Na policah pa so tudi ženske torbice iz plastike, ki veljajo 20 do 50 N din. Najdražja usnjena torbica pa stane kar 140 N din. O novih cenah nisem spraševal, povedali pa so mi, da v Domžalah prodajo vsak modni izdelek in, da cena pri tem ni pomembna.

V mislih sem čestital Domžalčanom in Domžalčankam ter obiskal še prodajalno Borovo. Čevlje za spomlad pričakujejo v naslednjih dneh, sicer pa lahko strankam postrežejo z gumičevijo obutvijo vseh številk (le škornjev št. 35 in 36 niso imeli).

O petih trgovinah s čevlj pravijo pri Borovu, da je to slabo. Kupci hodijo iz ene trgovine v drugo in končno še vedno ne dobijo tistega, kar si želete.

Nam vsem znani izdelki tovarne v Borovu so srednje draži, kupci pa jih največ kupujejo v jeseni in v deževnem času. Vsako leto dvakrat znižajo ceno in imajo pri tem velik promet. Tako napredno ocenjevanje trga in zalog navaja prodajalce te trgovine, da so že sedaj naročili poletno in ne samo spomladansko obutev. Sicer pa lahko kupite pri Borovu tudi potreben pribor za negovanje obutve ter zračnice in plašče za dvokolesa in mopede. Plašče prodajajo tudi v sosednji trgovini, kjer pa morate za en plašč (za moped) odšteti kar 6 N din več. Moja sobesednica v Borovu je bila tovarišica Alojzija Ostrbenek.

Že šesto leto prodajajo čevlje tudi v prodajalni Toko. Tovarna sama čevljev ne izdeluje, zato jih mora kupiti drugod. Čevlji so lepi in kvalitetni. Na zalogi imajo vedno le kvalitetno žensko obutev. Izbira sicer ni velika, vendar prodajo vedno vse in jim razprodaja ni potrebna. Pravijo pa, in o tem sem se lahko prepričal, da so pri cenah nižji, kot v ostalih trgovinah s čevlj. Prodajajo vse številke od 35 do 41. Največ prometa imajo jeseni. Vemo pa, da lahko v tej prodajalni kupite najlepše ženske torbice in aktoke. Nekatere mi je tovarišica Ivanka Bolka tudi pokazala. Ce boste želeli, jih bo tudi vam.

Vseh pet domžalskih trgovin s čevlj posluje z deljenim delovnim časom. Opoldne imajo dve ali tri ure odmora. V poletnem času še več. Vse trgovine istočasno prično z delom in hkrati končajo. Na občini pa ne dovolijo, da bi ta ali ona prodajalna delala npr. od 7. ure do 16. ure ali pa od 14. ure do 21. ure. Non stop obratovalni čas za Domžale ni ustrezna rešitev. Mislim pa, da bodo trgovine pri-

siljene prilagoditi se željam kupcev in bolj elastično poslovati. Večji promet bo tudi za občino zanimivejši, zato sem prepričan, da se ne bodo upirali sprememb obratovalnega časa, če bodo tako zahtevale prilike.

Povsod sem bil lepo sprejet in vsi so mi prijazno odgovarjali. To je napredek, ob katerem se lahko mnogi vzgledujejo. Zanimive so tudi razprodaje, pri katerih znižajo cene od 25% do 50%. Praznjenje zalog plivja na nabavo sodobnejše in kvalitetne obutve.

Nekateri od mojih sogovornikov so negativno ocenili tolikšno število trgovin s čevlj v Domžalah. Pridobiti kupce v takih pogojih res ni lahko, toda konkurenca je zdrava in zato pozdravljamo gradnjo novih trgovinskih lokalov in Domžalah v pritličju stanovanjskega bloka nasproti banke in gradnjo samopostrežne trgovine po vzoru Supermarketa v Ljubljani, ki jo gradi trgovsko podjetje Narednik poleg nove dvorane in ki bo skupaj s samopostrežno restavracijo in samskim domom sestavljal novi domžalski kulturni center.

Zelimo, da bi bili načrti čimprej tudi uresničeni, že sedaj pa našim občanom ni več treba po čevlje v večje centre, kajti izbira je v Domžalah prav taka kot v Ljubljani, cene pa včasih celo nižje.

Otmar Lipovšek

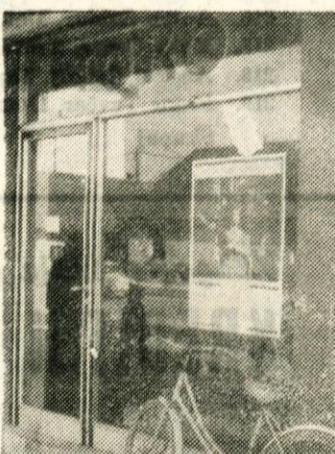
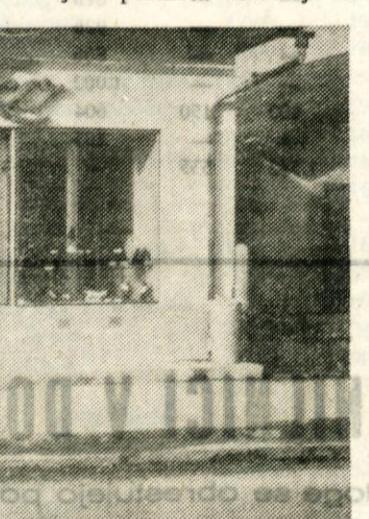
s Francem Gerbecem obiskal trgovine z živilimi. Takrat sem zapisal, da se vladostnost stopnjuje z oddaljenostjo iz Domžal. Tukrat sem bil samo v Domžalah, toda vladostnost je bila povsod zavidičiva in to velja zapisati. Vprašanja sem zastavil povsod enaka. Pričel sem v prodajalni ALPINE, kjer sem se pogovarjal s tovarišem Burnikom.

V Alpini imajo še dovolj spomladanske obutve, toda Domžalčini ne zahtevajo sodobne fazonirane obutve, ampak se zadovoljijo s »špičaki«. Matična tovarna pa že dela sodobnejšo obutev predvsem iz semiša in

lji 200 N din, jih bodo ljudje kupovati, kolikor bodo seveda tudi osebni dohodki primereno visoki. Pri petih prodajalnah s čevlj je treba že precej truda, da ustvarimo primeren promet, mi je rekla tovarišica Flerinova. Izdatki za obutev niso edina postavka izdatkov v gospodinjstvu, lepi čevlji pa stanejo že danes preko 70 N din. Lahko vam pa zaupam, da dobite lične ženske čevlje v prodajalni Peko že za 59 N din.

Prodajalna Planike je v središču Domžal. »Pravijo, da smo najcenejši,« mi je rekla poslovodkinja Marija Verčnik.

Največ prometa ustvarijo od

Odmev iz levje kletke

V decembriski številki je bil objavljen članek: Bil sem dve uri med »levi«. Ob nastopih električarjev in tudi brez neposrednega povoda je bilo napisanih že mnogo takih pa tudi bolj domiselnih člankov, pri tem pa je bilo dvoje, kar je izzvalo razmišljajanje in pozornost med člani Občinskega komiteja ZMS (in verjetno tudi med drugo domžalsko mladino). To sta zadnji odstavek sestavka - »Zelja mladih, izrečena dva dni pred koncertom, na konferenci Občinskega komiteja ZMS. Dajte mladim kulturnega razvedrila,« je bila z nastopom mladih levov izpolnjena. - (mimogrede, dva dni pred koncertom je bila redna letna konferenca Zveze mladine v občini Domžale in ne to, kar je navedeno), in pa dejstvo, da je pisec članka profesionalni sekretar občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij.

Ze nekaj let je v naši občini precejšnje kulturno mrvilo in sedaj je zrasla generacija, ki ni več videla in doživel, ampak je le še izvedela za zelo razširjeno in živahno amatersko kulturno dejavnost v prejšnjih letih. Mladina čuti posmanjanje tega in se je z letosno občinsko konferenco odločila, da bo svoje delo usmerila tudi na to področje. Na konferenci smo poudarili, da te svoje zadolžitve ne bomo mogli izpeljati brez podpore in pomoči starejših, brez usposobljenih režiserjev, pevovodij, umetniških vodij, organizatorjev itd. Sprejeli smo konkreten program, v katerem je točno napisano, kaj bo storila mladina in kaj pričakujemo od vodstva občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij. Vsekakor bo za izvršitev tega programa potrebno precej dobre volje, medsebojnega spodbujanja in potrežljivosti, saj nas je večina navajena le sprejemati to, kar nam drugi za primerno plačilo nudijo (kino, glasbene prireditve), ne pa samostojnega pripravljanja kulturnih predstav. Po objavljenem članku tov. Zajca pa moramo izraziti globok dvom v to, da si bo tudi on resnično prizadeval za izvršitev sklepov, katere je na svoji seji sprejel tudi občinski svet zvezе kulturno-prosvetnih organizacij.

Po našem mnenju so za tak članek lahko le trije razlogi: nestrinjanje in zasmeh trditvam na občinski mladinski konferenci, da bi se mladina več kulturno udejstvovala, če bi imela za to z materialne in kadrovskie strani več priložnosti - torej da bi bila lahko kulturnejša in da za svojo nekulturnost in nevzgojenost ni samo sama kriva; želja, izraziti svoje osebno mnenje o taki glasbi in publiki in pa težnja, povsem neodgovorno za posledice in vpliv na okolico napisati zabaven članek. Vsekakor

ta članek ne izraža resnega namena, da bi domžalsko javnost opozoril na problem kulturne vzgoje mladih. Našteti trije razlogi le potrjujejo upravičenost bojazni, da pisec ne bo mnogo storil za kulturno vzgojo mladih, ali pa bo to delal le po goli službeni dolžnosti, brez poglobljenosti in z osebnim dvodom v koristnost in uspehu. Vse to nam lahko govori le o

neupoštevanju demokratičnega dogovora mladih in celo o dvoličnosti, ker svojega nesoglasja in omalovaževanja naših sklepov avtor ni izrazil v razpravah z nami, o izrazitem nerazumevanju teženj mladih, ki se včasih — podobno kot so se menda ta večer, »izrodijo«. Mislimo, da bi se moral pisec članka zavedati, da je za nekulturnost in nevzgojenost, ki jo je z njima zasmehoval, odgovoren tudi on, ki že nekaj let dela na tem področju.

Nismo prepričani, da bomo s to objavo našega mnenja dosegli kjer koli kako posebno izboljšanje. Mnoge, ki mladino in njeno obnašanje s precejšnjo vmeno kritizirajo, želimo le vljudno opozoriti, da naj več razmišljajo tudi o svojih dosežanjih neizvršenih in bodočih dolžnostih in obvezah do nje.

V imenu članov občinskega komiteja ZMS
Vida Dime

OKUSI SO RAZLIČNI

Na letosni modni reviji v Ljubljani so pokazali več kot 160 krojev. Stevilo gledalcev revije poprečno, navdušenje za prikazane modele — pod poročjem.

Tudi letos so se javnosti prvi predstavili s svojimi izdelki tekstilci. Skladno z razstavo tekstilnih izdelkov na sejmu Moda 67, je Center za sodobno oblačenje in opremo iz Ljubljane priredil tradicionalno modno revijo, na kateri smo videli preko 160 modelov.

Moda je nekaj, kar se rodila, da čimprej zatone v počelo. Pet kreatorjev modelov se je odločilo predvsem za kroje ženskih oblek. Popolnoma nerazumljivo pa mi je, zakaj se ni nikje lotil kreiranja otroških oblek in praktičnih oblek za vsakdanjo rabe.

Ko sem si delal beležke o prikazanih modelih, sem ocenil deset krojev s čisto petico (dekliški plašč — VOLNA, Laško; plašč iz usnjene — telečjega velurja — KONUS, Slovenske Konjice; pleten hlačni kostim — RASICA, Gameljne; dekliška obleka — TT, Prebold; trenerka — BETI Metlika; kopalni komplet — PLETENINA Ljubljana; modna obleka — VEZENINA Bled; modni komplet GLANZSTOFF-DIOLEN, Wuppertal ZRN; svečana obleka — VEZENINA Bled in slavnostna večerna obleka iz čipk, izdelek tovarne VEZENINA z Bleda). Nekatere modele sem ocenil z najslabšimi redi, ker mi pač niso ugajali, v glavnem pa so bili modeli poprečni.

Prikaz krojev traja točno 2 ur. Ob glasbeni spremiščavi orkestra Jožeta Kelbla je zelo dobro komentirala poedine kroje Dušica Erzinova. Sceno je zasnoval ing. arch. Jože Dobrin in je bila zelo primerna za takšno prireditve.

Tudi manekenke so bile kar v redu, to je dovolj ljubke in različne, da smo lahko v vsaki poiskali primerjavo za vsakdanje življenje. Pri eni moram omeniti, da so ji maloštevilni oboževalci ploskali tudi takrat, ko obleka — to smo gledali — tega ni zaslужila.

Na modni reviji so pokazala svoje najnovejše izdelke tudi tri domžalska podjetja. INDUPLATI Industrija platnennih izdelkov iz Jarš je prikazala de-

kliški kostim in dekliško obleko ter moško obleko iz svoje tkanine terlan. Prikazane izdelke tovarne INDUPLATI sem ocenil s prav dobro.

S torbicami in usnjjenimi modnimi dodatki je sodelovala na reviji tudi daleč izven meja Jugoslavije znana domžalska tovarna TOKO — Tovarna kovčkov in usnjnih izdelkov. Številni izdelki te tovarne so bili izbrani iz proizvodnega programa ter se skladali z obliko, plaščem in kostimom. Mnogi izdelki tovarne Toko so bili res odlični in lični.

S slamniki in slamnatimi proizvodi je sodelovala na reviji tudi tovarna UNIVERSALE iz Domžal. Tradicija pri izdelovanju slamnatih pokrival je podjetje Universale uvrstila tudi letos na vodilno mesto pri

izdelovanju pisanih, lepil pa tudi nemogočih slamnatih klobukov, ki pa bodo prav gotovo našli številne oboževalce.

Modna revija je le del demonstracije novih izdelkov. Mnogo več so posamezna podjetja pokazala na svojih stojnicah na sejmu Moda 67. Posebna žirija je najboljše izdelke ocenila in podjetje podelila zanje medalje. INDUPLATI je prejela dve zlati ter po eno srebrino in bronasto medaljo. Koliko so prejeli drugi mi ni znano. Menim pa, da je Poročevalec primeren, da bi o tem pisali člani teh (in drugič iz drugih) kolektivov, ker je prav, da ožji okoliš, predvsem pa kolektive predstavimo tudi kadar so uspešni in za svoje uspehe prejemajo priznanja.

Otmar Lipovšek

Vodenje v samoupravljanju

Vodenja se ne da zanikati, vodenje je obstajalo, obstaja in bo v neki obliki obstajalo tudi v bodoče. Nekateri misljijo, da so s tem, ko so zavrgli besedo vodenje, da so odpravili tudi vodenje samo. Ne gre za to, da vodenje odpravimo, naša naloga je, da vodenje raziskujemo, da negativno in preživelo odpravimo.

V tem pogledu se je pri nas že monogo spremenilo, če pogledamo nazaj klasično vodenje, ko so bila sredstva za proizvodnjo v privatnih rokah in je lastnik proizvajalnih sredstev vodil vso delo kot je to njemu najbolj ustrezalo. Po osvoboditvi smo morali iz političnih in ekonomskih razlogov organizirati močno državno vodenje, v katerem je bil delavec še vedno samo izvrševalec, mezdni delavec, ki ni imel pravice, da o čem odloča. Takrat smo imeli vodenje organizirano po strogi hierarhični lestvici od zgoraj navzdol, od številnih po panogah določenih ministrov, planskih komisij, direktorijev do direktorja v podjetju, ki je bil takrat državni organ in je tudi državi odgovarjal za delo podjetja. Takrat je bil direktor naredbodajalec v podjetju.

Ko smo v želji, da zboljšamo položaj delavca — neposrednega proizvajalca — z uvedbo sa-

moupravljanja napravili naslednji revolucionarni korak, je tudi vodenje dobivalo vedno nove oblike. Do danes se je mnogo spremenilo v korist samoupravne prakse. Razvili smo samoupravne organe, v samoupravnih aktih zapisali mnoge humane družbene norme, katere bo treba v praksi še razvijati in jih na vseh nivojih upoštevati. Gre za to, da vodenje vsebinsko spremeni. Namesto samovoljnega odločanja v podjetju, bi vodenje moralo biti izvrševanje predhodnega skupnega dogovora. Vsi vodilni v podjetju od vodje izmenje pa do direktorja, bi morali samo izvrševati to, kar so predhodno sprejeli samoupravni organi. Samovolja bo vedno bolj podvržena družbeni kritiki. Tako je tudi prav. Vodenje bi moralo biti humano vodenje med enakimi, da delavec ne občuti hlapčevske podrejenosti in nepravilno bazirane avtoritete vodilnih. Avtoriteta vodilne osebe naj izhaja iz dela in ne iz nekega namišljenega kulta osebnosti.

Protest proti napačnemu vrednotenju človeka le po funkciji in položaju, namesto po delu, je čedalje glasnejši in bo še glasnejši. Nihče, ki se zaveda svojega položaja v samoupravljanju, se s tem ne more strinjati.

A. Dolenc

Zakaj je otroški vrtec na Viru prazen?

Lani poleti je bil dograjen, do začetka januarja letos pa dokončno opremljen otroški vrtec na Viru v Šubičevi ulici, ki lahko sprejme do 50 otrok v starosti od 2 do 7 let. Vrtec je odprt od 5,30 do 14,30 vsak delavnik. Načrtno delo z ustreznim hišnim redom omogoča otrokom čas za igre in delo ter počitek, vmes pa dobijo malico in kosilo.

Pričakovali bi, da je vrtec poln otrok z območja Vira in Količevega. Toda: v vrtecu je vsega 6 (z besedami šest) otrok. V vrtecu pa delata ena vzgojiteljica in delavka, ki je obenem kuvarica in snažilka. Sedala so stroški na enega otroka nesrazmerno visoki. Kje so vzroki za tako majhen vpis? To smo hoteli vprašati direktorja domžalskega Zavoda za otroško varstvo »Marte Peternel«, pod katerega spada tudi vrtec na Viru, pa ga nismo dobili, ker je dal odpoved in odšel na dopust. Milena Peterka, ki ga začasno nadomešča, pa je povedala, da je majhen vpis otrok v vrtec posledica različnih vzrokov. Naselje samo, sredi katerega je vrtec, je mlado, starši otrok ima-

jo povečini še veliko denarnih izdatkov s hišo, zato nekateri kljub sorazmerno nizkemu prispevku za enega otroka niso dali svojih otrok v vrtec, ampak jih imajo doma, pri starih starsih in podobno. Izgleda tudi, da starši še nimajo zaupanja v delo otroškovarstvene ustanove, čeprav so tisti, ki že imajo otroke v vrtecu, zelo zadovoljni z njegovim delom.

Nasploh pa je pozimi v vseh vrtecih obisk manjši (npr. v Menšu, pa tudi v Domžalah), ker starši neradi zgodaj zjutraj, po mrazu, nosijo otroke v vrtec.

Seveda pa klub vsem omenjenim vzrokom le težko razumemo, da so prostori v komaj dograjenem, modernem domu za otroke prazni, saj so navsezadnje nekaj let nazaj na Viru zelo glasno zahtevali, da se zgradi vrtec in delati celo ankete po okoliških tovarnah, na podlagi katerih so podkrepili svoje zahteve. Takrat je izjavilo veliko staršev, da bi dali otroke vanj, tako da bi bil vrtec poln. Nedvomno bi se morala krajevna skupnost močno zavzeti, da bi vrtec čimprej začel delati s polno zmogljivostjo, da

bi prostori na Šubičevi ulici odmevali od otroškega živžava, ne pa da so tako samotni. Stroški za gradnjo in opremo so bili precejšnji, anuitete tečejo, osebje je le napol zaposleno — zato je prazen vrtec največja izguba. Vrteci so nam potrelni, vendar polni. Tudi potrebe po vrtecih so enake kot pred leti. Zakaj je torej vrtec na Viru prazen?

Podpredsednik občinske skupščine Janez Kralj pravi: »Misljam, da je glavni vzrok v za stareli miselnosti ljudi in v njihovem nezaupanju. Nekateri pa tudi misljijo, da bi moralo biti vse skupaj zastonj, da mora vse plačati družba. Zato bi morala tu krajevna skupnost napraviti vse, da bi bil vrtec čimprej poln.«

F. Gerbec

Vrtec na Zgornjem Viru, za katerega je bilo vloženih mnogo milijonov družbenih sredstev, s sodobno kuhinjo, centralno kurjavo, moderno opremo in kapaciteto 50 otrok čaka, da bodo starši uvideli, da jim je ta ustanova v veliko pomoč in da je bila zgrajena prav zato, da bi jim odvzela del skrb z vzgojo njihovi hotrok. Teh pet malčkov komaj čaka, da bodo dobili več druščine

Kako je s priznavalnino — pojasnilo

V zadnjih številkih Občinskega poročevalca je nekdo spraševal, po kakšnih kriterijih se dodeljujejo priznavalnine in kdo je upravičen, da jo dobije. Da bi bralcem pojasnili to vprašanje, objavljamo danes osnovne principe, po katerih se priznavalnine dodeljujejo, v naslednjih številkih pa bomo priobčili tudi seznam tistih, ki priznavalnine že dobivajo.

Priznavalnina je materialno priznanje družbene skupnosti zaslужnim borcem in aktivistom NOV, udeležencem španske državljkanske vojne, predvojnim revolucionarjem in njihovim svojcem.

Po občinskem odloku imajo pravico do priznavalnine osebe iz prejšnjega odstavka, če izpolnjujejo določene pogoje glede starosti in višine dohodkov, ki jih pridobijo iz drugih naslovov.

Oblike družbene pomoči, ki jih dobivajo borci po občinskem odloku, so poleg stalnih priznavalnin še:

— enkratne podpore borcem, aktivistom in njihovim družinskim članom,

— podpore za šolanje borcem in aktivistom NOV, otrokom umrlih borcev in vojaških vojnih invalidov po vojni ter otrokom socialno ogroženih borcev,

— sredstva za zdravljenje borcev NOV in njihovih družinskih članov.

Priznavalnina ni prenosljiva ter ugasne s smrjo uživalca. S spremembou premoženjskega stanja ali materialnih in družinskih pogojev uživalca se

priznavalnina lahko poveča, zmanjša ali ukine.

Priznavalnina lahko dobijo:

— moški, starji nad 55 let in ženske, stare nad 50 let,

— osebe, ki so popolnoma in trajno nesposobne za delo,

— osebe, ki iz upravičenih razlogov niso v delovnem razmerju ali ki jim je priznana invalidnost nad 50 %,

— osebe, ki ne opravljajo samostojnega poklica ali druge gospodarske dejavnosti,

— osebe, ki nimajo pogojev za pridobitev osebne ali družinske pokojnine, in katerih družina nima zadostnih stalnih sredstev za preživljjanje.

Do priznavalnin so upravičeni:

1. borci in aktivisti NOV iz leta 1941, če mesečni dohodki na posameznega družinskega člana ne presegajo 160 N din;

2. borci in aktivisti NOV iz leta 1942, če mesečni dohodki na posameznega družinskega člana ne presegajo 140 N din;

3. borci in aktivisti NOV iz leta 1943, če mesečni dohodki ne presegajo 120 N dinarjev;

4. borci in aktivisti NOV iz leta 1944, če mesečni dohodki ne presegajo 100 N dinarjev;

Aktivisti NOV iz let 1941 do 1944, vojaški vojni invalidi in drugi, ki jim je posebna doba priznana v dejanskem trajanju ter družinski člani borcev, so upravičeni do priznavalnine, če njihovi mesečni dohodki ne presegajo 70 novih dinarjev na družinskega člana. Mesečna priznavalnina za te osebe znaša od 50 do 140 novih dinarjev.

Priznavalnina na borce in aktiviste NOV je v tem obdobju 100 novih dinarjev na družinskega člana. Mesečna priznavalnina za te osebe znaša od 50 do 140 novih dinarjev.

aktiviste NOV, ki so stopili v NOV pred 9. 9. 1943 znaša od 80 do 240 novih dinarjev.

Za borce in aktiviste od 9. 9. 1943 do 31. 12. 1944 znaša priznavalnina od 80 do 180 novih dinarjev.

Višina priznavalnine se dobija tako, da se mesečni dohodek, ki odpade na posameznega družinskega člana, odšteje od največjega zneska priznavalnine (240, 180 ali 140 novih dinarjev), do katere imajo pravico borci in aktivisti glede na to, kdaj so vstopili v NOV.

Pri upravičencih, ki imajo posestvo, se pri izračunu mesečnega dohodka vzame katastrski dohodek iz leta 1965, pomnožen s faktorjem štiri.

Enkratna priznavalnina se dodeli v ustrezni višini ob upoštevanju delovne zmožnosti prisilca, vendar največ do 300 novih dinarjev.

Podpore za šolanje morejo dobiti otroci padlih borcev, otroci umrlih invalidov in borcov ter otroci socialno šibkih borcev in sicer pod pogojem, da dohodek njihovih gospodinjstev ne presega z odlokom določenega maksimuma.

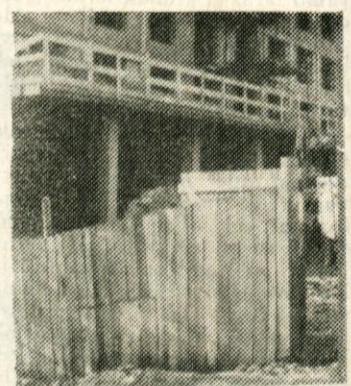
Priznavalnina in ostale oblike družbene pomoči, ki so naštete zgoraj, odobrava komisija za skrb borcev pri skupščini občine Domžale.

V tej komisiji so:
predsednik — Franc Ribič
Dešenj:
člani:
Frac Rak, Ihan,

Janez Jemec, Trzin,
Metod Zabnikar, Radomlje,
Miha Cerar, Zalog,
Lenčka Močnik, Lukovica,
Bronislava Perne, Lukovica,
Franc Žun, Dob,
Leopold Aleš, Topole,
Božena Habjan, Domžale,
Martin Rebolj, Peče.

V izjemnih primerih lahko komisija za skrb borcev na predlog občinskega združenja borcev dodeli priznavalnino ali podporo za šolanje mimo pogojev, ki so našteti zgoraj.

V naslednjih številkih bomo objavili, koliko sredstev je bilo porabljenih za družbeno pomoč borcev v preteklem letu in kdo dobiva to pomoč.

Tudi v tem bloku, ki je bil sredi januarja dograjen do vrha, bodo urejeni moderni trgovski prostori trg. podjetja Napredek

Izpraznjeni prostori v stavbi občinske skupščine

Marsikaterega bralca verjetno zanima, kaj bo s prostori v občinski stavbi, iz katerih sta se oziroma se bosta izselila Zdravstveni dom in Pošta (PIT). S tem bo prosto celo pritliče.

Najprej se bodo seveda prostori uredili (pleskanje, popravilo podov itd.). Gleda zasedbe prostorov je prevladovalo mišljenje, da se v stavbi koncentriajo vse upravne in ostale službe, ki so potrebne občanu, da ne bodo raztresene po Domžalah, npr. oddelek za narodno obrambo (sedanja postaja milice), tožilstvo itd. Premestile bi se tudi nekatere službe v sami stavbi, da bi bila sama razmestitev bolj funkcionalna. V pritliče bi se preselil oddelek za notranje zadeve, sodnik za prekrške, sprejemna in glavna pisarna in novoustanov-

jeni kataster. V prvem nadstropju se bodo verjetno razširili prostori za sodišče. Sele so vseh teh preselitvah se bo želo, če so še kateri prostori za ostale interese. Pri tem se seveda ne bo dalo preveč hiteti, ker se za nekatere organe predvideva reorganizacija (sodišče).

Spremembe bodo nastopile tudi v ostalih stavbah. Tako se bodo sprostili prostori na postaji milice (stanovanja in lokal). S predvideno preselitvijo družbeno političnih organizacij v stavbo socialnega zavarovanja se bodo tudi tam sprostili prostori.

Iz vsega navedenega lahko upamo, da bodo v letošnjem letu vse službe, organi in organizacije prišle do ustreznih prostorov.

Letošnji predpost je bil kratek, tako kratek, da smo pozabili celo na mnoge sicer tradicionalne prireditve in veselice, katerih je bilo letos zelo malo. Zaključek predpostnega in pustnega raja pa je bil proslavljen enako slovesno kakor druga leta. Pokop pusta je bil z neskrščanim ceremonijalom opravljen na pepelnično sredo pred domžalsko kavarno ob asistenci številnih pogrebcev in seveda mladine

Pogrebni sprevod je bil letos v celoti motoriziran in kakor je to pri pogrebih navada, ni upošteval že ustavljenega domžalskega premičnega režima. Na sliki vidimo kolono avtomobilov, parkirano na prostoru, kjer je sicer tudi ustanavljanje prepovedano. Pust ima pa svoje pravice

Na uspeli prireditvi "Glasbene snežinke", o kateri smo poročali v prejšnji številki, je za glasbo z narodno motiviko dobil prvo nagrado ansambel Pavla Kosec, ki pridno nastopa na vseh kulturnih in zabavnih prireditvah v občini, znan pa je tudi drugod po naši domovini z nastopov v radiu. Vedja ansambla, Pavle Kosec je tudi komponist

»Ciganska ljubezen« na odrvu Svobode

Gledališka skupina DPD Svoboda v Domžalah pripravlja za konec februarja že drugo premiero v letošnji sezoni, gledališko predstavo *Ciganska ljubezen*. To je gledališka montaža Puškinove pesnitve »Cigani« in originalnih ciganskih pesmi panonskih ciganov v prevodu Ivana Minattija.

Ideja predstave, ki je zmontirana v dva dela, naj bi izražala svobodno ljubezen ciganskega življa. Pri študiju tega dela se režiser predstave, Marjan Breznik, skuša približati današnjemu, sodobnemu svetu. Puškina, kot predstavnika ruske romantike, kakor tudi panonskega cigana, želi v predstavi približati našemu človeku. Kakor cigan, tako je tudi naš

človek poln vseh mogočih strasti, ki človeka pripeljejo do zlih dejanj. V okovih ječe se šele zave svojih zločinov in mu je edina misel — svoboda. »Ciganska ljubezen« bo uprizorjena v komorni dvorani Glasbene šole. Sodelovali bodo člani »Svobode« Silva Mljačeva, Štefka Strukljeva, Franc Skerljanc, Jože Kosmač, Vlado Kralj in Marjan Breznik.

Konec marca pa bo uprizorjena na domžalskih deskah Friescheva »Andora«. S to predstavo bo domžalsko gledališče konkuriralo na občinski reviji amaterskih gledaliških skupin. Pri predstavi bo sodelovalo preko trideset gledaliških entuziastov iz Domžal.

A.Z.

Prizadevamo si ustanoviti mladinska kluba v Domžalah in Mengšu

Občinski komite Zveze mladine v Domžalah je skupno z nekaj drugimi mladincami iz Domžal in Mengša pričel v lanskem jeseni resno razmišljati o možnosti za ustanovitev in delo mladinskih klubov v Domžalah in Mengšu. V svojih prizadevanjih smo doslej dosegli, da imamo v Mengšu že zagotovljen prostor (pod knjižnico), v Domžalah pa se bo potrebitno dokončno dogovoriti za eno izmed treh variant. Pred nami je sedaj težka naloga, zbrati finančna ali drugačna materialna sredstva za opremo in dejavnost obeh klubov. Po predračunih bi bilo za — za domžalske in mengeške razmere — idealno ureditev potrebitno 46.000,00 N din. Za pomoč smo zaprosili vse delovne organizacije. Skupščino občine Domžale. Občinski sindikalni svet in Občinski komite ZKS (32 prošenj). Vsota, ki jo želimo dobiti, v primerjavi s številom podjetij in organov, ki nam lahko pomagajo, posebno

pa s številom mladih in dolgim časom čakanja, niti ni tako visoka.

Mislimo, da ni treba ponavljati vsega, o čemer se ponavadi govori, da bi bilo rešeno, če bi imela mladina svoje in primerne prostore. Prosimo, da vsi, ki lahko vplivajo na odločitve o dodelitvi materialnih sredstev, to storite v (za nas) pozitivnem smislu. Razumljivo je, da bodo pri tem delu potreben tudi odrasli in izkušeni ljudje, zato obenem tudi prosimo vse, ki niso več mladinci, pa so pripravljeni pomagati pri vodenju dela v klubih, da se nam pridružijo.

Ob teh akcijah za mladinska kluba bo nova priložnost, ob kateri se bo pokazalo, kolikšna je razlika med besedami in dejanji v naši občini. Upamo, da ne bo tako velika, da kluba ne bi mogla pričeti z delom.

Občinski komite ZMS
Domžale

„Ne objavljajte neresničnih podatkov“

Cuden vtis je napravila trditev tov. Gerbca na nepoučene bralce, med katere spada v tem primeru tudi pisek sam, ko je v Občinskem poročevalcu napisal, da so v Crnem grabnu vodovodne cevi izginjale neznano kam. Zato pojasnilo: neznano kam ni izginila nobena cev; le enkrat sta jih ponoči v skladisče ob cesti prišla krasstva dva vinjena šoferja, pa ju je zasabil in prijavil bližnji kmet. Storilca sta morala cevi vrniti, ob nakladanju poškodovane pa plačati s kazenskim blagoslovom povrhu.

Za zasipavanje glavnega cevovoda smo pravočasno naročili stroj pri Kmetijskem inštitutu Slovenije, ker bi bilo to veliko ceneje. Stroj so nam obljudili, pri ponovnih vabilih pa navajali, da je strojnik na dopustu ali pa stroj pokvarjen. Ker mu potem delo v močvirju ni uspeло, so vod zasuli domaćini. Do okvar je prišlo zaradi močvirnatega zemljišča in deževja ter je voda ob preizkušnji dvignila nekaj cevi, kar je prav, saj se ravno takrat pokaže trdnost cevi in kakovost spojitve, sicer bi bila preizkušnja nepotrebna. Zasuti se pa itak sme šele po ugotovitvi, da je vse v redu. Pomembne škode ni bilo, razklenilo se je le pet spojk. Vsekakor bolje, da takrat kot kasneje.

Tukajšnji vodovodni odbor dela brezplačno in prostovoljno, do šole na Brdu je Cevomonanta Zalec na našo posebno prošnjo zgradila cevovod brez zagotovljenih sredstev. Se sedaj manjka okrog šestdeset tisoč N din. Z lastnimi sredstvi gradimo vodovod od Lukovice proti Prevojam.

Nato pa še o zedinjenju za dovoz nekaj metrov peska na šolsko dvorišče na Brdu — iz članka istega pisca.

Posipanje dvorišča bi moralo biti skrb gradbenega podjetja, če pa ne, pa bi moral tukajšnje krajevne skupnosti kdo že prej obvestiti. Cestno podjetje Domžale je kakih 60 m³ peska pridelajo; kake 3 dni pred otvoritvijo šole je gradbeno podjetje posip namreč odpovedalo — deloma upravičeno. Zedinjenje za dovoz še manjkajočega peska v treh dneh ni tako preprosta stvar, ker ga manjka še najmanj 60 m³ za dokončno ureditev. Poleg tega je glavna pot mimo gradu na Brdu zaprta, s konjsko vprego iz Lukovice pa je dovoz nemogoč.

KS Lukovica

OPOMBA PISCA: Čeprav mi v začetku svojega odgovora očitajo neinformiranost, vsebi na vašega članka pravzaprav ne pobija nobene od trditev, ki sem jih kot primer navedel v uvodniku decembrske številke našega lista, ampak samo pojasnjuje kakšni so bili vzroki,

ki so do takega stanja pripeljali. Sami potrjujete, da so cevi izginile, čeprav so bili potem na vso srečo storilci odkriti. Da vodovod dolgo ni bil zasut prav tako potrjujete sami, vem to tudi, ker naj bi bil občinski komite ZMS skupaj z mladino iz Crnega grabna (Krašnja) organiziral mladinsko delovno akcijo za zasipanje, kar pa je potem padlo v vodo. Trditev, da so se potem vsaj pokazale napake pri gradnji, pa se mi zdijo kot opravičilo neresno. Verjetno do teh okvar ne bi prišlo, če bi bil vodovod zasut pravovrsno. Vem, da je bilo pri gradnji tega vodovoda vloženih precej prostovoljnih delovnih ur, zato je toliko bolj občutno, da je delo ostalo tukaj pred zaključkom nedokončano.

Formalno vzeto je bilo posušje dvorišča res dolžnost izvajalca gradbenih del, vendar pa je vsem nam tudi znano, da je bila začetna investicijska vsota za gradnjo šole na Brdu precej prekoračena iz raznih potrebnih in nepotrebnih razlogov in zato verjetno ne bi bilo slabovo, če bi se v okviru krajevne skupnosti domenili za dovoz in posutje peska za slavnostno otvoritev šole.

Vsega tega nisem zapisal zato, ker bi rad za vsako ceno dokazal, da imam jaz prav, ampak zato, ker je resnica lahko samo ena, in to tista, ki jo mi vse poznamo. In resnica je tudi to, da moramo mi vse in vsak zase ščititi naše skupne interese in kadar je to potrebno, tudi nekaj žrtvovati ali se nečemu odpovedati. In ker sem tisto, o čemer sem pisal, smatral, da ni v skladu s takim gledanjem, sem grajal z namenom, da se popravi ali da se ne ponovi. Upam, da sem to dosegel. Pa brez zamere!

F. G.

ODSLEJ TUDI V PEČAH POTUJOČI KINO

Konec januarja je obiskal Peče potujoči kino. Na sporedu je bil slovenski film »Ne joči, Peter!« Dvorana je bila polna, kar pomeni, da so tovrstne predstave v Pečah zaželene in koristne. V bodoče pa bodo na sporedu filmi enkrat ali celo dvakrat mesečno.

»TETA IZ AMERIKE« V PEČAH

Kulturna skupina PGD Peče se je tudi letos dobro odrezala. Pod vodstvom režiserke Anke Avbelj je uspešno uprizorila igro »Teta iz Amerike«. Prva predstava je bila na domačem odru že na starega leta dan, sedaj pa uspešno gostujejo po okoliških vaseh.

Jožko Gorjan

Jožka Gorjana ni več med nami. Njegova prezgodnja smrt je vsem, ki smo ga poznali, zapustila v srcih veliko žalost.

Bil je učenec VI. razreda osnovne šole v Mengšu. Odličnjak, veder, živahan, nadarjen, povsod in vedno priljubljen. To je bil on, Jožko. Poleg šole, ki mu je veliko pomenila, je nadvse ljubil tudi glasbo. V ansamblu »ROŠIGO« (Rogel, Šinkovec, Gorjan), ki je že nekaj časa samostojno nastopal in je bil pri mladini kot odraslih zelo priljubljen, je igral harmoniko. S tovarisi iz ansambla so bili nerazdružljivi prijatelji. Po zelo uspehovih nastopih v spremstvu dedka Mraza so se šli fantje, polni navdušenja, drsat na pretenek led. Jožku se je vdrl in — utonil je, preden je prišla pomoč.

Jožkova smrt nas je tem huje prizadela, ker smo z njim izgubili veliko obetajočega glasbenika.

A. Z.

Peški gasilci se ne bojijo rdečega petelin

Nedelja popoldne. Pred gasilskim domom v Pečah se zbirajo truma mlajših in starejših občanov — članov gasilskega društva. Prihitali so od blizu in daleč na občni zbor. Ponosni so, da so člani tega društva.

Notranjost doma je praznično urejena. V prvem nadstropju, kjer je dvorana, razkošno visijo s stropa lustri, oder je na novo urejen. Zastira ga žametna zavesa z gasilskim praporom na sredini. Preko sto stolov je lično razporejenih v dvorani in skoraj vsi so zasedeni.

Predsednik je podal obširno poročilo, iz katerega veje dih dela skoraj vsega članstva, ki je zlasti v zadnjih nekaj letih močno naraslo, zlasti med mladino in pionirji.

Prizadevni člani so s prostovoljnimi delom uredili dvorano tako, da učinkuje zares prijetno, nakupili pa so tudi vse potrebno, da je uporabna za kulturne prireditve.

Ob pogledu na orodjarno v pritličju te prijetno presenetita red in čistoča. Tla so prekrita z debelo betonsko ploščo, ki so jo ulili s prostovoljnimi delom.

Na lev strani je dolga in estetsko izdelana polica, kjer so shranjene obleke, čelade, škorji in druga potrebna oprema. V ozadju so tri brizgalne, od katerih zavzema vidno mesto pravista, ki so jo kupili pred dnevi. Povsod v orodjarni vlaada vzoren red — vsak, tudi najmanjši del opreme ima svoj prostor.

In denar? Kdo ga je dal, da so svoj dom tako lepo opremili? Izvedli so obširno nabiralno akcijo. Nekateri občani so darovali les, ki so ga člani društva speljali v dolino in na ložili na kamione; drugi so pomagali društvu z denarjem. Vsa potrebna fizična dela pa so opravili člani društva prostovoljno. Marsikateri dan in uro so žrtvovali za svoje društvo. Zato pa je bila blagajna iz dneva v dan bolj polna. V pičlem letu se je nabralo v njej več kot poldrugi milijon dinarjev.

Največ zaslug za tako uspešno delo društva ima vsekakor njegov predsednik tovaris Jesenšek, odličen organizator, ki pa je poleg tega samo v preteklem letu opravil preko sto prostovoljnih delovnih ur.

ZAHVALA TOVARNI TOKO

Ko smo odhajali v zasluženi pokoj in se poslavljali od svih dosedanjih tovarisov — sodelavcev, smo si le težko predstavljali, da se bomo še kdaj videli.

Saj so bila najlepša leta vseh nas vezana na to našo tovarno, ki nam je bila dolga leta drugi dom in ni čudno, da so nas ob slovesu obhajale mučne misli.

Na naše veliko veselje pa zadnja leta ugotavljamo, da tovarna TOKO ceni tudi naš prispevek, na katerem temelji današnji solidni razvoj tega podjetja.

Lepo od tega podjetja je, da ne pozabi na svoje nekdanie delavce in delavke in da jih vsako leto enkrat povabi v tovarno, jih tam pogosti in obdaruje. Tudi v preteklem letu 1966 je povabilo tovarna 58 bivših delavcev in delavk, jih pogostila in poklonila vsakemu od njih denarne nagrado v znesku 20.000 S dinarjev.

Upokojenci Tovarne TOKO Domžale

Nova moravška šola pod streho

Na največjem objektu, ki se dviga v Moravčah in s svojo višino dominira nad vso okolico, so gradbinci te dni pritrdirili tradicionalno smrečico.

Velika armirano-betonaska konstrukcija s tremi etažami, ki se ponosno dviga na res idealno izbranem prostoru, je torej že pod streho. Ko bo objekt še v tem letu končan in izročen v uporabo, bo v njem na razpolago 12 svetlih prostornih učilnic, učilnica za fiziko in kemijo, glasbena soba in učilnica za pouk gospodinjstva. Manjkalni ne bodo tudi kabineti za učila, upravlji prostori, prostor za knjižnico, či'a nico, pionirska soba in delavnico, urejen pa bo tudi prostor za šolsko mlečno kuhinjo. Skratka, prostora bo toliko, da se bodo lahko vsi učenci učili pod eno streho, čeprav še vedno v dveh izmenah in ne tako kot sedaj, ko so raztreseni po vsej vasi.

Gradbeno podjetje »Obnova« je svojo nalogo doslej opravilo v splošno zadovoljstvo in v rekordnem času. Vedeti moramo, da se je prava gradnja pričela šele lani v avgustu. Nemalo zaslug imajo pri tem vsi delavci na gradbišču, ki so, kadar je bilo potrebno, delali tudi kasno v noč, samo da je bilo začeto delo opravljeno. Ob tem uspehu

ne smemo pozabiti tudi delovodje-domaćina, ki je znal organizirati delo tako, da ni bilo zastojev. In končno moramo pohvaliti tudi učence moravške šole, ki so po svojih močeh pomagali, da je gradnja hitreje tekla. Prenesli so skoraj vso potrebno opeko, tako da so delavci lahko nemoteno delali. Da je do sedaj izvršeno delo tudi kvalitetno opravljeno, pa je porok nadzorni organ, Investicijski zavod Ljubljana, ki je imel svojega uslužbenca skoraj vsak dan na gradbišču.

Ko se Moravčani veselimo ob tem uspehu, smo hvaležni občinski skupščini Domžale, njenemu predsedniku in Skladu za šolstvo, ki so vložili mnogo truda v to, da so zagotovili denarna sredstva, da se je z gradnjo pričelo in da lahko gradnja prepotrebne šole v Moravčah nemoteno poteka. Zavedamo se, da bo še mnogo potov v skrbki, da se bodo našla sredstva tudi za nabavo opreme, toda, če se bo sodelovanje vseh zainteresiranih še bolj okreplilo in bodo domačini gradnjo tudi materialno podprtli s samoprispevkom, smo prepričani, da bodo šli moravški otroci že jeseni v novo, lepo opremljeno šolo.

M. Z.

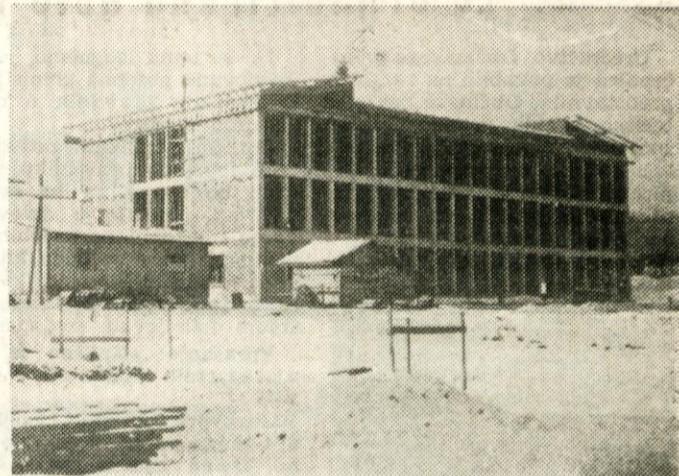
Ustanovni občni zbor društva za pomoč duševno nezadostno razvitum osebam

Dne 25. decembra lani so se zbrali starši šoloobveznih otrok, ki obiskujejo pouk na Posebni šoli na Homcu, da bi na pobudo Republiškega društva za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam tudi v domžalski in kamniški občini ustanovili tako društvo. Ustanovnega občnega zborna se je med drugimi gosti udeležila tudi Ada Krivčeva in od republiškega društva tov. Kocbek. Iniciativni odbor je pravočasno poslal vabila na vsa naša podjetja in ustanove in na obe skupščini. Za pomoč smo prosili oba občinska sindikalna sveta, ki sta nam pomoč pri tej propagandi tudi obljudila, toda žal na ustanovni zbor ni bilo nikogar. Zakaj, nam še danes ni jasno.

Ustanovni občni zbor je otvorila predsednica iniciativnega odbora tov. Hafnerjeva, za delovnega predsednika pa je bil soglasno izvoljen Nace Vodnik. Po izvršeni formalnosti je tov. Hafnerjeva podala krajevno poročilo o delu iniciativnega odbora, po njenem poročilu pa se je oglasil k besedi tov. Kocbek, ki je obrazložil delovni program društva in nakazal cilje in nalage društva. Skrb za vse duševno nezadostno razvite osebe v obeh občinah, dalje zaposlitve otrok, ki končajo šolsko

obveznost na Posebni osnovni šoli, bi bila ena glavnih nalog društva. Pri reševanju teh nalog bi morala sodelovati vsa naša podjetja in ustanove, šole, upravni organi, socialno skrbstvo in zavodi za socialno zavarovanje. Rdeči križ, Društvo prijateljev mladine, Socialistična zveza in ostale množične organizacije. To ne more biti problem samo prizadetih staršev, temveč celotne naše družbe. Da bi mogli prizadete otroke čim bolj usposobiti za bodoče življenje in delo, pa rabi Posebna osnovna šola delaynice za tehnični pouk. Teh pa dosejaj ni, ni orodja in potrebnih strojev in tako zavira uspešnejše delo vse to pomanjkanje, da se otroci delovno ne morejo usposabljati. Velik problem je, kako zajeti vse že kategorizirane otroke iz obeh občin v to solo. Poskrbeti bi bilo treba za prevoze teh otrok. Mislišti bi bilo treba v bodočnosti na gradnjo prepotrebne internata, ali vsaj na adaptacijo sedanjega šolskega poslopja. Zemljišča pri šoli ne manjka, treba bo le poiskati finančna sredstva in pristopiti k reševanju tega, za obe občini že dokaj perečega problema.

K besedi se je oglasila tudi Ada Krivčeva, ki je izrazila ve-

Nova moravška šola, podobna oni na Brdu, je pod streho. Podjetje »Obnova« jo je pričelo graditi v začetku avgusta lani in jo v surovem stanju dogradilo v rekordnem času petih mesecev. V ta objekt, ki ga financira Sklad za šolstvo, je bilo do sedaj vgrajenega 53 ton betonskega železa, 929 m³ opečnega zidu, izvršenih 1800 m³ izkopov ter porabljenega 270 ton cementa in 150 tisoč kom. zidakov. Skupno je bilo opravljenih 50.000 delovnih ur. Tudi pomoč šolske mladine je bila velika: razložili so 55.000 kom. zidakov in znosili na opaže 10.000 kom. super votlakov za strop.

liko zadovoljstvo, da je tudi v domžalski in kamniški občini prišlo do ustanovitve tega društva. Prepričana, da bodo naša podjetja in ustanove pravilno razumeli njegove cilje, je izrazilila željo, da bi ga tako materialno kakor tudi moralno pod-

prli in pristopili kot kolektivni člani.

Po živahnji razpravi je bil izvoljen nov upravni odbor društva ter sprejet delovni program za leto 1967.

N. Vodnik

O KRITIKI

Pogosto lahko slišimo, ko teče beseda o kritiki, različna mnenja, ali je kritika tega ali onega upravičena ali ne. Tudi često ugotavljamo, da je kritika nekoga slaba, enostranska in, da ne nakazuje boljše rešitve stvari, katero kritizira. Premalo gledamo človeka, ki kritiko izraža, njegovo materialno in psihično stanje, družbeni položaj in kulturni nivo. Ni vsakemu dano, da je visoko izobražen, vsakdo nima lepega besednjega zaklada, da bi to kar misli, lepo povedal, je pa vendarle človek, ki ima vse osnovne človeške čute prirojene in privzgojene, da lahko razlikuje kaj je dobro in kaj je slabo.

Ker ne pomislimo zakaj človek izraža nezadovoljstvo nad neko stvarjo ali postopkom, najraje enostransko ocenimo tako kritiko kot negativno čes, kritika, ki nima predloga za

boljšo rešitev, ni dobra. Pritem pa se ne zamislimo, da je lahko neka stvar slaba, da pa rešitve za enkrat še ni, da je treba rešitev poiskati skupno.

Mnenje, ki ga nekdo izraža, je v njegovi zavesti resnica, ni pa rečeno, da je to resnica za vse. Če hočemo dobiti skupno mnenje, mora biti več mnenj, da se potem iz več mnenj lahko izlusiči v dogovoru in prepričevanju eno mnenje, ki je potem mnenje vseh in po katerem se bomo ravnali vsi, ne da bi nekdo čutil pri tem krivico.

Le na ta način, ko človeka prepričamo, da je nekaj dobro in, da je potem tudi on prepričan v to, lahko krepiмо človekovu osebnost. Brez tega pa dosegamo nasprotno, pasivno poslušnost in hlapčevstvo, to pa sta lastnosti, ki sta osebnosti tuji.

A. Dolenc

POPRAVEK

V zadnji številki smo objavili, da je uradni čas za zamenjavo osebnih izkaznic v Domžalah, Mengšu in Moravčah vsak dan od 7. do 16. ure. To objavo popravljamo v toliko, da je uradni čas za zamenjavo vsak dan od 7. do 14. ure, le ob sredah pa od 7. do 16. ure. Ob sobotah so uradne ure od 7. do 12 ure.

Le organizirano delo rodí uspehe

Uredništvo Občinskega poročevalca je povabilo na razgovor predstavnika Občinske zveze za telesno vzgojo in dolgoletnega športnika, nogometnika Domžal, tačas vodjo konstrukcije v Papirnici Količevu. Staneta Laznik in ga prosilo, da odgovori na nekaj vprašanj v zvezi s športnim življenjem v Domžalah.

Vprašanje: »Kakšna je zapuščina in vaš vtis o delu prejšnjega vodstva?«

Odgovor: »Zdi se mi, da je bilo v prejšnjem vodstvu Občinske zveze za telesno vzgojo opaziti pomanjkanje rezultata, ki bi baziralo na organiziranem, resnem delu, saj le tako more in mora pripeljati do uspehov.«

Ceprav je bilo precej storjenega, se zdi, da so bile akcije prejšnjega vodstva precej kampanjske in stihiskske, ne realizirane nekega vnaprej postavljenega programa, pač pa občasni sunki entuziazma in delavljnosti.«

Vprašanje: »Obeta se nam nov ključ za razdeljevanje sredstev.«

Odgovor: »Do danes so se sredstva podeljevala na podlagi subjektivnih zahtev posameznih aktivov. Tako se je npr. zgodilo, da je tisto športno društvo, ki je imelo relativno več uspehov in večje število tekmujočih dobilo manj od tistega, ki je imel slabše rezultate.«

Da se temu izognemo, je bila imenovana posebna komisija, ki bo izdelala pravilnik o dodeljevanju sredstev.

Dotiranje športnih aktivov bo tako letos po pravilniku. Vsak klub bo moral na tri mesece posiljati poročilo o delovanju kluba, nastopih in uspehih. Na podlagi poročil se bodo klubom dodeljevale točke, po katerih se bodo potem športnim društvom dodeljevala sredstva.«

Vprašanje: »Kakšno je stanje športnih aktivnosti v občini?«

Odgovor: »Stanje športnih aktivnosti v občini je zelo slabo. Delna izjema sta košarka in šah. Vzroke takemu stanju je iskati v dejstvu, da telesna kultura nima pravega mesta v našem življenju in žal še vedno ni pravilno vrednotena. Telesna vzgoja v šolah je zanemarjena in podcenjavana, osnovna pomanjkljivost pa je, da se sole še vedno grade brez telovadnic. Ce k temu dodamo še pomanjkanje objektov in kvalificiranih ter amaterskih kadrov, ki bi volontersko delali na svojih področjih, nam je takšna situacija popolnoma razumljiva.«

Vprašanje: »Vprašanje kvalite...«

Odgovor: »Stanje v naši telesni kulturi se najbolj opaža na kvaliteti. Kaj naši športni aktivni pomenijo v medobčinskem in republiškem merilu? Zelo malo! Častne izjeme so košarkarji, šahisti in smučarji v Ihanu. Žal je v Ihanu le kvaliteta, ni pa množičnosti.«

Tako stanje je rezultat tretiranja telesne kulture v občini. Sredstva 10 milijonov, ki jih letno dobi sklad za pospeševanje telesne kulture, tvorijo manj kot 1% občinskega proračuna in so razumljivo minimalna in nezadostna.

Vprašanje: »Vaš sekretar je poglavje zase, ...«

Odgovor: »Res je. Delo sekretarja je do danes povzročilo mnogo pripombe. Delen vzrok je iskati v tem, da do danes ni imel nobenega pravilnika, programa dela, dokumenta. Njegovo delo je bilo stihisksko in v

največji meri prepuščeno samoiniciativnim akcijam...« — ki pa niso bile kaj prida pogoste — (op. pisca). »Se v mesecu januarju bo sprejet pravilnik o njegovem delu, če bo mesto sekretarja sploh še ostalo profesionalno.«

Vprašanje: »Kakšen je program dela novega vodstva?«

Odgovor: »Upravni odbor ga bo sprejel te dni. Izdelan je tuji že koledar prireditev za sezono 1967.«

V teku je namiznoteniško prvenstvo občine, ki ga je prevzela v organizacijo Papirnica Količevu in TVD Partizan Jarše. Sledila bodo razna smučarska tekmovanja do marca, ko se bo začela sezona letnih športov (košarke, nogomet, obojke, plavanja). Vsa ta tekmovanja bo vodstvo ObZTK skušalo izvesti.«

Vprašanje: »Kje je po vašem mnenju glavni zaviralni moment razvoja telesne kulture v naši občini?«

Odgovor: »Materializacija je glavni vzrok, da se ljudje za športno življenje ne zanimajo

več tako, kot so se včasih. Venčar to ni specifičen, temveč splošen pojav. Potem so tu še finance, kadri, objekti.«

Vprašanje: »Kot bivši igralec NK Domžale lahko poveste, zakaj vsa občina ne premore niti enega kvalitetnega kluba.«

Odgovor: »V občini je preveč nogometnih moštov, venčar niti eden ne predstavlja kvalitetnega moštva.«

Relativno kvalitetno moštvo se je formiralo v Jaršah, verdar nima zaledja mladine. Uspel bi lahko le klub, ki bi imel močno mladinsko in pionirsko zaledje. To so vzroki neuspehov. Za uspešno delo je potreben trener, materialna baza in široka, množična zasnova.«

Le moštvo, ki bi vsak hip lahko regrutiralo iz mladinskega moštva v člansko nekaj igralcev, lahko upa, da bo kvalitetno. Vendar je za to premalo denarja in volje.«

Vprašanje: »Hotenja?«

Odgovor: »Radi bi, da bi se tesneje povezali s perifernimi kraji, da bi jim več nudili. V novem letu upamo, da se uredi tudi organizacijska planjava športnega življenja v občini.«

M. B.

Ihanski smučarji nimajo sreče

6. februarja je Organizacijski odbor XXII. državnega prvenstva v skokih za mladince sklenil, da bo prvenstvo, ki bi moral biti v Ihanu, zaradi pomanjkanja snega 12. februarja v Planici. Organizacijski odbor, ki je imel dvajset sej in ki je za prvenstvo v Ihanu izdal celo posebno brošuro, je tudi sklenil, da prevzame celotno organizacijo v Planici.

Tako je dokončno odpadla priložnost, da bi tudi športna javnost naše občine prišla na svoj račun. Nedvomno je to veliki škoda ne samo za gledalce, ki so že vse leto računalni na to prireditve, ki naj bi bila ena največjih športnih prireditve v naši občini nasprotni, temveč tudi za organizatorja.

Jamarji so zborovali

V nedeljo 29. I. 1967 so imeli v svojem domu na Gorjuši letni občni zbor domžalski jamarji.

Z zadovoljstvom so lahko ugotovili, da je bila lansko leto zanje uspešno. S prostovoljnimi delom so z majhnimi denarnimi sredstvi zgradili Jamarski dom in ga slovesno odprli v juniju. Uspela je tudi turistična prireditve Adam Ravbar, za kar gre povhala sodelavcem, pevskim zborom, solistom, domžalski godbi in drugim.

Precej prostega časa podnevi in ponoči so jamarji posvetili raziskovanju našega podzemlja. Raziskali so devet jam, štiri od njih so registrirali pri Inštitutu za raziskovanje Krasa v Postojni. Dela je več kot dovolj, saj

škoda je nekaj tisoč prostovoljnih delovnih ur prizadevnih ihanskih športnih delavcev, saj je bila prav za to priložnost 45 m skakalnica ne samo preurejena in povečana, ampak je bil zgrajen tudi nov sodniški stolp.«

Ce k vsemu temu dodamo še dejstvo, da bo ta spremembasta organizačija SK Ihan — po besedah Franca Raka — najmanj 5000 N din, nam morebiti jasno razočaranje ob tako »kopni« zimi in spomladanskem vremenu, skoraj nerazumljivo pa nam je navdušenje, da se tudi prvenstvo v Planici organizira na kar najboljši način. O rezultatih in poteku tekmovanja bomo bralce seznanili v prihodnji številki.

M. Brojba

je še nad 30 jam, ki jih bo treba izmeriti in registrirati. Ker je se pa tudi vedno novi kraški pojavi: ponikanje vode, bruhalniki, podzemski potoki, prepipi itd.

V Železni jami so vrtali kompresorjem in širili stranski rov, da bi tako razširili turistični del Jame. Skrbeli so za vodniško službo in delali na tem, da bo jama čimprej dobila krožno pot. Ker je delo v jami zelo težavno, vse zelo počasno napreduje.

Razveseljivo je da ima klub vsako leto več članov, kljub temu pa vabi vse mladince, ki imajo veselje do raziskovanja s seboj v podzemlje.

Stane Stražar

Tu je prodajalna čevljev »Planika« v centru Domžal poleg spomenika